

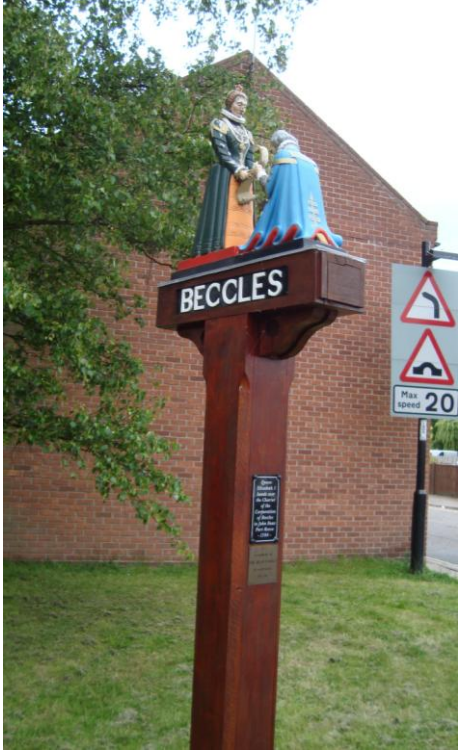
**Westerly
Club
Nederland**

*Magazine
November 2013*

jaargang 36 aflevering 2

Westerly Club Nederland

Westerly Club Magazine

Inhoud

<i>Van de voorzitter</i>	4
<i>Van de redactie</i>	5
<i>Fotowedstrijd 2013</i>	6
<i>'Zeevruchtentocht' - Hemelvaarttocht Zuid 2013</i>	8
<i>Hemelvaart zuid: lachen</i>	10
<i>Een noordelijke Hemelvaart Noord 9 t/m 12 mei</i>	12
<i>Een lang verslag van een korte Engelandtocht</i>	13
<i>Drie kapiteins op één schip gingen naar Engeland.</i>	16
<i>WCN Engelandtocht 2013</i>	17
<i>Evenementen 2014</i>	21
<i>Eindelijk droogvallen.</i>	22
<i>WCN Zomertocht 2013: bestemming Island of Wight</i>	25
<i>--- Als het weer meezit, gaan we naar Wangerooge---</i>	31
<i>Welkom aan boord in Zuid: een 'Royal Treatment'</i>	33
<i>Welkom aan boord in Noord: een zeilersfestijn!</i>	34
<i>Jaarlijkse barbecue Noord sluit het zomerseizoen af</i>	38
<i>Barbecue weer terug in zuid</i>	40
<i>Over schippers en scheepsnamen</i>	42
<i>Een Waardevol Document</i>	43
<i>Echte groentesoep</i>	46
<i>Te koop aangeboden</i>	50
<i>Westerly Club Nederland Colofon</i>	54

Van de voorzitter

Beste WCN-leden,

Wat mij betreft was het een veelbewogen verenigingsjaar. Vele activiteiten waren aangekondigd, en slechts één ging er niet door. Er zijn ook de nodige aanpassingen geweest van de oorspronkelijke plannen, maar desondanks zijn de evenementen goed bezocht.

Want als u de verslagen goed leest en met pen en papier turft hoeveel schepen de verschillende evenementen hebben bezocht, dan komt u toch op 33 Westerly's, die deze "natte" activiteiten aandeden. Nog los van de leden, die –van heinde en verre- met de auto de feesten kwamen opluisteren.

Daarnaast kan ik u blij mededelen, dat de WCN weer een secretaris in de gelederen heeft. Daags na het verschijnen van de vorige uitgave van het Magazine meldde zich Willem van Leeuwen, die zich nu, terwijl u dit leest, inwerkt in het reilen en zeilen van het WCN-secretariaat.

In het colofon achterin leest u de gewijzigde gegevens over hoe de WCN te bereiken valt. Jaap Riesenkamp zij van harte bedankt voor zijn verlenging van zijn inzet.

Velen zullen al bezig zijn (geweest) met het winterklaar maken van hun schip. Rest mij u daarmee succes te wensen, opdat we elkaar volgend seizoen weer op het water mogen treffen.

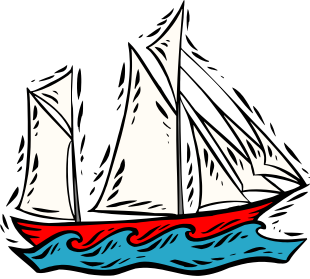
En dat we dat doen, staat vast. Op pagina 19 treft u de vastgestelde data voor de Evenementen 2014 aan. Dan kunt u uw agenda alvast invullen, tijd claimen en vrij nemen.

Let wel op: de data van het "Welkom aan boord in noord" en "-zuid" is nog aan een heroverweging onderhavig. Pin ons daar niet op vast. Het volledige programma met de voorgenomen reisdoelen wordt u gepresenteerd in de uitnodiging voor de ALV 2014, en in de eerste uitgave van het Magazine volgend jaar.

Een prettige winter toegewenst.

Tjerk Tjeerde
voorzitter

Van de redactie

Z *éér* gewaardeerde lezer,

GEWELDIG! Zoveel pagina's zijn nooit eerder gepresenteerd, en dat kan alleen als er vele gastschrijvers zijn, die de pen ter hand nemen en kond doen van hun belevenissen met hun Westerly, al dan niet tijdens een WCN activiteit!

Vandaar dat ook deze uitgave wat later dan gepland verschijnt, want het seizoen loopt tenslotte tot en met september, en dan moeten de verhalen nog geschreven en verzameld worden. Ik dank alle schrijvers van de inzendingen hartelijk. Eerder heb ik al geschreven: WCN, en het Magazine, vóór leden, dóór leden.

Eén verhaal mist, en dat betreft de Tocht om de Noord. Maar daar valt dan ook niet méér over te schrijven dan dat-ie niet doorging. Niet eens wegens te weinig deelname, maar wegens helemaal geen aanmeldingen.

Jammer, maar niet anders. Volgend jaar beter. En beter weer, want tot half juli heb ik niemand enthousiast horen zijn.

Veel leesgenoegen met deze uitgave. En vergeet niet de volgende keer uw belevenissen in te sturen. Met foto's natuurlijk.

Dat doet me denken: "crew in action". Met zoveel beschreven mijlen moeten er foto's bestaan, die laten zien waarom samen varen zo'n geweldige bezigheid is.

Stuur uw foto's naar onze webmaster, aan het adres gerard.versluis@hotmail.nl. Aan het eind van het jaar kiest de jury de winnaar uit de inzendingen. Doen!

Veel succes met het werk aan uw schip deze winter. Dan zijn er volgend jaar weer vaar-verhalen te over.

Tjerk Tjeerde
015-2614075
tjeerde@hetnet.nl

Fotowedstrijd 2013

Vieze prent uit Parijs.

De suikerbietencampagne is weer volop van start gegaan, wegen liggen vol met bonken klei van tractor- en landbouwwagen banden. De suikerfabrieken van Dinteloord en Puttershoek slingeren hun stank ongegeneerd de frisse herfstlucht in, het brullend geluid van afgeblazen stoom hoor je kilometers ver. De jaarlijkse vieze bende.

Men slikt dat gewoon, want, als die campagne voorbij is, begint de huiselijke gezelligheid van de winter. Sinterklaas komt eerst, ook al gelooft niemand meer in die *schijnheilige*, de sfeer eromheen appelleert toch nog altijd een beetje aan je eigen kindertijd, waar die mijtersjower met z'n Uthermöhlen baard je leven en verwachtingen bepaalde. Je met de neus tegen de etalageruiten gedrukt stond op te noemen wat jij allemaal wel van hem wilde krijgen. Dat die knecht zwarte Piet heette, gewoon omdat-ie ook echt zwart was, vond je logisch. In onze tijd van luxe problemen is dat ineens een hot-item. Een cultuur is toch wel erg aan het afzakken, als men over dergelijke, eeuwenoud gebruikelijke zaken een politieke rel moet gaan schoppen. Straks beginnen we over de pijpekrollen van Michiel de Ruyter. Iedereen weet, dat het een pruik is, opgezet voor het fotootje. En dan dat domme stafje van 'm, zie je 'm staan? Hij geeft daar niet een schootsveld mee aan, maar daar wijst ie mee naar de knol van diezelfde Sinterklaas, die op het dek van de Zeven Provinciën aan het heen en weer huppelen is. Ja, hij had even niets te roven of andere reden om dapper te doen, dus had de VOC hem maar even ingezet in de dienstregeling van TNT om die ouwe sok uit Huelva te halen. In die tijd barstte het in die streek van de zwarte mensen, Moren. Nou, die waren zwart, we hebben daar zelfs spreekwoorden aan overgehouden! Michieltje slim, nam er meteen maar één in dienst, voor het minimum jeugdloon natuurlijk, mocht dan ook aan tafel mee-eten. Dus eigenlijk heeft onze Michiel Adriaansz niet alleen de marinier bedacht, maar ook de gastarbeider, en de "gast aan tafel."

Heb je net die teleurstelling van Sinterklaas gehad, -ja want je kreeg een modelvliegtuigje in je pakje, in plaats van dat op afstand bestuurbare autootje, dat je eigenlijk wel graag wilde-begint de nog donkerder tijd voor Kerstmis. Want dat is pas gezellig, overal lichtjes, kleurtjes, slingers. Prachtige etalages, groene takken overal, zelfs op de tram en in de trein, met aan-en uit flikkerlichtjes. Mooie meezing versjes in elk warenhuis, op elke straathoek. Eigenlijk komt dat versje van die domme herdertjes je wel wat de oren uit, je gaat toch niet in zo'n koude nacht op de grond liggen slapen? Dom volk, hoor, die herdertjes. En dan dat verhaal van die stal, van die os en die ezel. Waarom zet je nou een os en een ezel in de stal, terwijl je zelf op de koude grond gaat slapen?

Het is ook de tijd van gezellig-met-de-hele-familie-bij-mekaar. Chocolademelk, of is dat te koninklijk? Zou Maxima dat nu ook gaan doen? Kerstkrans, muskaatflikken. Voorzichtig een wijntje, borreltje of wat... Joh, pak er nog één, het is maar één keer per jaar Kerstmis. Gezellig toch??

En daar komen stevast de verhalen op tafel, wat jij allemaal wel hebt gedaan het afgelopen jaar, hoe stoer je hebt gevaren, wel met een dikke kracht acht over de Noordzee! Je kijkt triomfantelijk om je heen, alsof iemand ook maar het lef durft te hebben om dat in twijfel te

trekken! Foto's, natuurlijk er zijn plenty foto's gemaakt, handig genoeg zo'n automatisch digitaal tje. Overtuigend is dan het plaatje, waar je met ware doodsverachting bijna horizontaal aan de bakstag hangt, wel met die blik van "had je er wat van dan" natuurlijk.

Die plaatjes wil deze fotojury van jullie hebben. Tenslotte moet diezelfde jury een goed excuus hebben om avonden lang met elkaar te kunnen bakkeleien over de beste, de koddigste, de

treffendste. Stuur ze omgaand naar de webmaster. Wel voor de 24^e, Kerstavond, anders heeft de jury met Kerstmis weer niks te doen.

De prent hierboven is duidelijk, 't kan ook van alles zijn, maar in ieder geval kan je niet zien, dat hij is genomen op een Westerly, en dat moet nou net weer wel.

Wat die suikerbieten nu te maken hebben met onze fotowedstrijd? Geen biet, maar als ik was begonnen te zeggen, dat je er aan moet gaan denken je foto's in te sturen, had je waarschijnlijk meteen de bladzijde omgeslagen.

En wat die vieze prent uit Parijs betreft? Die heeft er ook geen fluit mee te maken, behalve dan dat het jouw nieuwsgierigheid heeft geprikkeld om dit artikeltje te lezen, daarom staat die prent uitgekookt niet op de eerste bladzijde. Zie je wel, je bent nu toch hier gekomen.

Wat het voorstelt? Gewoon een afgekloven lollystokje (Parijzenaars hebben speciaal deze platte, kunnen ze lekker de hele dag tussen de tanden

houden, zodat ze kunnen fluiten en gewoon doorgaan met uit de mondhoek lispelen). Je kunt er ook een tongspatel in zien. Want dat is het nou met foto's: je ziet altijd maar een klein stukje dat uit het geheel is geknipt.

En dat geheel moet je er zelf bij bedenken.

Val van Dam

‘Zeevruchtentocht’ - Hemelvaarttocht Zuid 2013

9 mei in de loop van de dag verzamelden de W33 “Tlaloc” (Cees & opstappers Jelle en Wini), Conway “Members Only” (only Tjerk), de Falcon “Horus” (Emiel en Lennie en opstapper Frans) en de Longbow “Beaufort” (Cor en Lia) zich in de haven van Zierikzee. Vooraf is lang getwijfeld of de tocht wel door moest gaan. Dit omdat, tot kort voor Hemelvaart, de deelnemers alleen bestonden uit Bestuurs- en Evenementencommissie leden. Dit terwijl de tocht juist bedoeld is om (ook) andere WCN leden te ontmoeten. Gelukkig kwam daar op het laatste moment verandering in, de “Christina” (Jaap en Ike) gaven zich op. Helaas verhinderde rugklachten van de schipper het om mee te gaan. De “Beaufort” is toen gebeld met de vraag of hij nog aan kon sluiten en dit kon, waardoor het sein op groen ging.

Omdat Hemelvaart dit jaar vroeg viel en vanuit de gedachte ‘laten we de weergoden niet tarten’ is besloten om de tocht niet naar Blankenberge, maar via de Westerschelde te organiseren. Voor velen is de Westerschelde relatief onbekend vaarwater en een nieuwe uitdaging en, zo was de gedachte, trekken we vast nieuwe deelnemers.

Het plan was donderdag verzamelen bij WSV ‘De Schelde’ in Vlissingen, vrijdagochtend oversteken naar Breskens, dan oostwaarts richting Terneuzen, via het Middengat naar Hansweert en via het Kanaal door Zuid-Beveland naar Yerseke. Op zaterdag een rondleiding langs de Oesterputten en na een rondje Galgenplaat ter afsluiting naar Wemeldinge, waarna ieder weer zijn/haar weg zou gaan.

Klonk vooraf zo goed, maar helaas hadden de weergoden andere plannen voor het weekend ..... Hoe kan het ook anders!

De vooruitzichten voor het Hemelvaart weekend waren niet onverdeeld gunstig. Eigenlijk echt ouderwets ‘Garnalentocht’ weer. Flink wind (W/ZW 3-4-5-6) en regenbuien. Op het laatste moment is er 8 mei contact geweest tussen Cees, Emiel en Tjerk, en is besproken dat buitenom naar Breskens geen optie was.

Afgesproken werd elkaar in Zierikzee in plaats van in Vlissingen te ontmoeten. Na een hartelijke ontmoeting, 9 mei in de haven van Zierikzee, zijn we ’s middag klassikaal het stadje in gegaan en hebben gezellig samen koffie gedronken op het terras. We weten nu waar Tjerk de koffie haalt en zelfs het zonnetje liet zich zien! Na een wandeling langs vele historische panden terug richting haven.

Vrijdag morgen, ondanks de vooruitzichten, toch op weg naar Yerseke, waar we vaste afspraken hadden. "Members Only" verliet als 1^e de haven en vertrok solo, zoals het een vlaggenschip van de WCN betaamt, als een speer (wind W/ZW 5-6) richting Yerseke, de anderen ver achter zich latend. Het voordeel hiervan was weer wel dat Tjerk ons op de steiger in Yerseke opwachtte met een hartverwarmend bittertje! 's Avonds gezellig gegeten in restaurant 'Het Hoekje van Yerseke' waar we, na een afzakkertje (of twee) op de "Tlaloc", te kooi zijn gegaan.

Op zaterdag, na een interessante, maar door de regen wel erg koude rondleiding (Cor haakte vanwege zijn rugproblemen af) samen koffie gedronken (en vooral opgewarmd) in het havenrestaurant. Daarna vertrek naar het sluiskommetje in Wemeldinge. Bij vertrek wind ZW 3-4 maar al snel aantrekkend tot ZW 4- 5. Onderweg de vragen van de afgelaste wedstrijd 'rondje Galgenplaat' beantwoord. Wini als opstapper met de 'Beaufort' meegevaren en onderweg voelde Cor zich al snel (vermoedelijk door de adrenaline) stukken beter. De "Tlaloc" als verontrust bezemschip ver achter zich latend. 's Avonds verrassend veelzijdige 'Pot Luck' gegeten aan boord van de "Members Only".

De winnaar van de wedstrijd, opstapper Jelle, is door Wini gehuldigd met een wisseltrofee(tje).

Doorslaggevend hiervoor was vooral het feit dat door zijn aanwezigheid de gemiddelde leeftijd op de "Tlaloc" het laagst bleek en dit fors punten opleverde. O.a. de vraag of er een relatie bestaat tussen de

grootte van het schip en het ego van de schipper heeft voor hilarische momenten gezorgd. De gevraagde impressies (tekeningen) van de tocht hebben verassende talenten blootgelegd. De aantallen (niet geziene) zeehonden en zelfs zeemeerminnen overtrof alle verwachtingen. Na dit gezellig samenzijn is Wini 's avonds, opgehaald door Kees, van boord gegaan. Hebben Cor en Lia de boot in Wemeldinge achtergelaten om ook naar huis te gaan en is een ieder, na een heerlijke nachtrust en met een voldaan gevoel van een geslaagd weekend, zondag ochtend richting thuishaven gevaren.

Westerly Club Nederland

Deze tocht heeft achteraf wel een bijzonder verzoek opgeleverd, nl. of de WCN ook lid kan worden van de Wegenwacht. Tjerk weet hier meer van.....

Datum	Local time	UTC	Positie GPS	Plaats	LOG stand totaal	Afstand	Dag		GPS		Stroom		Wind		Barom. stand	Bijzonderheden/Weerbeeld	Motor uren	
							afst.	dag	dag	totaal	Richting	Kts	Richting	Bfr			Trip	Totaal

9-mei	10,40	8,40	N-51°;34,90' E-03°;53,40'	Vertrek Jachthaven Kats	670						O	0,5	ZW	4	1013	Hemelvaart tocht met Jelle en Wini aan boord		3,0
	12,00	10,00	N-51°;38,80' E-03°;55,30'	Aankomst haven Zierikzee	675	5,0	5,0	6	65,5	nvt			ZW	4	1013		0,5	3,5
10-mei	13,20	11,20	N-51°;38,80' E-03°;55,30'	Vertrek haven Zierikzee	675						O	1	W/ZW	5-6	1012	Pittige tocht. Jelle klokt maximale snelheid van 8,2 kts		3,5
	15,40	13,40	N-51°;29,99' E-04°;03,47'	Aankomst haven Yerseke	685	10,0	10,0	12,5	78,0	O	0,5	W/ZW	6	1012	2,5		6,0	
11-mei	13,00	11,00	N-51°;29,99' E-04°;03,47'	Vertrek haven Yerseke	685						W	0,5	ZW	3-4	1011	Dicht bewolkt met af en toe regen		6,0
	14,30	12,30	N-51°;36,30' E-04°;06,40'	Aankomst Wemeldinge	693	7,5	7,5	8,5	86,5	W	0,5	ZW	4-5	1010	0,5		6,5	
12-mei	9,30	7,30	N-51°;36,30' E-04°;06,40'	Vertrek Wemeldinge	693						W	1	W	4	1014	Dicht bewolkt met af en toe regen		6,5
	10,30	8,30	N-51°;34,90' E-03°;53,40'	Aankomst Jachthaven Kats	697	4,0	4,0	6	92,5	W	1	W	4	1014	1,0		7,5	

Verslag vanaf de "Tlaloc", schipper Cees en opstapper Wini

Hemelvaart zuid: lachen

Het is belangrijk om te melden hoe een evenement van de WCN is verlopen. Er wordt geen steek gemist in bovenstaand verslag, en dat maakte alles tot een buitengewoon prima, lang weekend. Maar toch gebeurt er veel méér tijdens zo'n paar dagen varen, dan je kunt vermoeden. En da's dan wel lachen.

Communicatie is een groot goed. En soms hangt het op minuten.

Frans Hijmans zou met de trein vanuit Amsterdam naar Goes om op te stappen bij de "Horus", die haar trossen aan de wissels van het station aldaar had vastgemaakt. Ikzelf ben op zeker relaxed moment, na thuis gedouched en gegeten te hebben, in mijn auto in Delft gestapt en naar Zeeland gereden. Later hoor je dan, dat Frans zo'n dik uur een Delfts oponthoud (notoire "spring"plek) heeft mogen beleven, en met de bus naar Rotterdam is vervoerd om zijn treinreis te kunnen hervatten. Ik was al half aangeschoten door de gastvrijheid van de "Horus", toen Frans, alert en vol adrenaline, vloekend en tierend over Neerlands OV, aan boord stapte. Het had zo anders kunnen zijn als ik hem op het station in Delft had kunnen oppikken. Da's gewoon lachen (toch, Frans?).

In Zierikzee kun je afmeren in een verenigingshaven, en in de Gemeentehaven. De eerste heeft alleen boxen, de tweede heeft boxen en, om de hoek, een langsstieger, waar je uiteindelijk 7-dik afgemeerd kan worden afgeholpen van je idee om om 08:00u te gaan varen.

"Horus" en "Members Only" kozen de boxen van de Gemeentehaven. "Tlaloc" koos 5 boxen meer zuidelijk, en bleek uiteindelijk in de Verenigingshaven te liggen. De grens lag tussen die 5 boxen, en Cees moest dan ook 1 km omlopen om 2 schepen die 20 meter verder lagen, te kunnen verwelkomen. Da's gewoon lachen.

“Horus” –of voorgaande schepen- komt pakweg al 35 jaar in Zierikzee. Nu hebben ze daar tegenwoordig ook een computerachtig ding, en vraagt de havenmeester dus “Naam schip”, “Lengte schip”, “Naam schipper”, “Thuishaven”? “Members Only” vaart verhoudingsgewijs pas kort, een enkele keer komen we in Zierikzee (nog het meest met de WCN overigens) en je moet de smoelen zien, als de havenmeester in zijn RIB bij de “Horus” ligt om alles in te toetsen, en en passant tegen mij zegt, terwijl ik de box pal ernaast invaar, “Goedemiddag, meneer Tjeerde”. Da’s gewoon lachen. Helaas was het zonnetje op het terras in Zierikzee (het maakt rozig na een dag heftig varen) ontzettend debet aan het feit, dat iedereen in slaap viel, toen ik over koffie begon. Wie weet er nu nog waar ik mijn koffie haal ...? Overigens, toen ik over varen begon, werd er niet echt iemand wakker. Da’s gewoon niet om te lachen.

Het bezoek aan de mossel- en oesterkwekerijen in Yerseke is een echte aanrader. Met name het

politieke gekrakeel over het Waddenmosselzaad heeft een reactie teweeggebracht in de Zeeuwse mosselteelt, die interessant is om te volgen. Los daarvan staat de oesterteelt, maar je staat versteld over de hoeveelheid handwerk, die komt kijken vóórdat je dat glibberige ding aan je lippen zet. Dat “onderkoeling” wel het eerste steekwoord is dat me te binnen schiet als ik denk aan oesters tijdens Hemelvaart, ligt niet aan de WCN EC. Dat was gewoon niet om te lachen.

De karakteristieke bruine vloot heeft schepen, schippers en bemanningen. Als met name de bemanningen veel vrouwelijke chromosomen

hebben, komt dat goed uit: zij kunnen koken, afwassen, bedienen, en ook nog aan dek helpen. Zo’n maat moet je willen hebben. En als zo’n maat dan eens wat anders wil (een andere boot, een andere schipper), dan krijgt zij ineens het etiket ‘schuifmaat’. Voor mij als technéut gaat er toch een onverwachte andere wereld open! Als je dan later realiseert, dan Wini van “Tlaloc” verhuisde naar “Beaufort” .... Da’s gewoon lachen.

De quiz was leuk. Bij gebrek aan internet kun je, zeker als je de route niet echt vaart, een hoop vragen gewoon niet beantwoorden. Dat Jelle –de jongste aanwezige- als winnaar werd aangewezen, is op zijn minst discutabel, maar over de uitslag mocht niet gecorrespondeerd worden. De zoen van Wini bij het uitreiken van de prijs gaf hem een ander soort uitslag.

De vraag “Is er een relatie tussen de grootte van je schip en dat van je ego” is natuurlijk een makkelijke. Twee van de vier antwoorden waren exact hetzelfde: “Nee, zo groot bouwen ze geen schepen”. En laat ik eerlijk zijn, één van de twee was ik. Da’s gewoon lachen.

Het was een lekker weekend: lekker eten, lekker drinken, lekkere mensen.

Oh ja: en lekker varen!

Bedankt Wini, Cees, EC.

Tjerk Tjeerde
“Members Only”

P.S.: ik weet niet hoe het komt, maar dat van de Wegenwacht is mij even ontschoten.

Een noordelijke Hemelvaart Noord 9 t/m 12 mei

Stormachtige seizoenstart in Noord

Het traditionele “Westerly Hemelvaart weekend” is voor ons een goede aansporing om de boot helemaal vaarklaar te hebben. Deze keer georganiseerd door Sander en Ben. “De Big Wish 2”, “Mah-Jong”, “Wilde Gans”, “Caprice”, “Indalo” en de “Heron” verzamelden op Hemelvaartdag in Den Oever. Tot onze verrassing kwamen ook John, Petra en Hendrik ons nog opzoeken, ondanks dat de “Hooker” momenteel even uit de vaart is voor groot onderhoud. Het plan was om vrijdag naar Texel te gaan en van daaruit op zaterdag naar Makkum. Maar zoals dat weleens gaat met plannen, is ook dit plan snel aangepast. De verwachting voor de wind op de vrijdag na

Hemelvaartdag was namelijk een heel dikke zes en niemand wilde naar het wad. Een trip naar Hindeloopen kon wel en bij het ochtendpalaver stellen we dan het plan wel vast. De “Indalo” besloot het vroeg in de ochtend te proberen en vertrok met goede moed en veel zeil. Bij het palaver waren er wat gefronste wenkbrouwen, de windmeters van de “Big Wish 2” en de “Mah-Jong” gaven wat verschillende waarden aan, maar beide toch wel boven de dertig knopen. Nog maar even blijven liggen en kijken wat de wind doet, was het besluit. Later in de middag zakte

de wind wat weg en besloten we om de “Indalo”, die inmiddels in Hindeloopen lag, te volgen.

Met veel wind in de rug had de “Heron” niet méér nodig dan een fokje om samen met de “Wilde Gans” het IJsselmeer vlot over te steken. In Hindeloopen had Sander gezorgd dat we een mooie plek in de oude haven kregen. Toen we aan de wal lagen hoorden we dat de “Indalo” averij had opgelopen door een stuk lijn, dat in de schroef was getrokken. De keerbak was zo beschadigd, dat een snelle reparatie niet mogelijk was. Onder muzikale begeleiding van Imco en Klaas hebben we een toast gedaan op de behouden aankomst. Die avond hebben we het stadje onveilig gemaakt. Op zaterdag was het weer rustiger en konden we met gereefd zeil vertrekken naar Makkum. Het afsluitende diner werd gehouden in Hotel de Prins, waar Sander ook de prijzen uitdeelde voor de buitengewone prestaties van de deelnemers. Theo wist ook Sander te verrassen met de prijs voor de “grootste pechvogel”. Dit was een mooie afsluiting van het hemelvaartweekend Noord.

Ben Prins
“Heron”

Een lang verslag van een korte Engelandtocht

Kort samengevat zijn we met drie schepen naar Engeland gegaan, en weer teruggekeerd, toen het weer slechter werd. Maar dat is niet waarop u, beste lezer, zit te wachten.

Het begon allemaal goed. Na een week bijzonder hard werken waren we vlot van onze ligplaats te Warns naar IJmuiden gezeild, onder een gunstige noordooster 4-5 en een stralende hemel. Dit was de eerste tocht van het nieuwe jaar in "Tearaway", onze Westerly Longbow 31.

In IJmuiden werden we hartelijk verwelkomd door schipper Theo en de rest van de bemanning van de "Big Wish 2". Na een laatste maaltijd op de vaste wal voeren we uit rond een uur of zeven. De marifoon had een windwaarschuwing uitgezonden, windkracht 6, maar omdat we ervan uitgingen dat dit voornamelijk te wijten was aan een zeebries, besloten we na enig palaver toch maar de sprong te wagen. Gelukkig hadden we de goede ingeving om ons grootzeil dubbel te reven en de genua te wisselen voor de fok.

Geen overbodig luxe, zo merkten we, eens buitengaats. Er stond een flinke zeegang, de noordenwind wakkerde alleen maar aan tot we 20 mijl uit de kust waren. Bovendien zakte de temperatuur die nacht tot ver onder het niveau wat ondanks twee truien, mutsen, handschoenen en een zeilpak als comfortabel wordt geacht. Van de nacht herinner ik me niet veel méér dan dat ik ziek als een hond te kooi lag. Later bleek bijna iedereen er wel last van had. Gedurende de hele tocht bleef "Big Wish 2" in onze buurt, en dan voel je je toch een beetje minder alleen op de grote lege plas. Kil en grijs was de ochtend, toen ik de helmstok kon overnemen om mijn schipper even te laten slapen. Grijs en kil was ook Lowestoft toen we aankwamen na amper 15 uur varen.

De haven van Lowestoft werd ooit door Francis B. Cooke omschreven als "a very pleasant place at which to spend a holiday; the yachtsman, who puts in there, as a rule stays in port until he leaves for good, as there is not much inducement to put to sea just for a short sail". Maar veel is veranderd sinds 1919. Er speelt al lang geen fanfare meer op de pier, de High Street heeft veel leegstand en de vissersvloot bestaat niet meer uit tientallen stoere smakken. Het enige wat de grandeur verraadt, is het Victoriaanse clubhuis van de Royal Norfolk & Suffolk Yacht Club.

In het Yacht Basin van de RN&SYC lag de "Walkabout" al, met Bart en Frans, die ook door Poseidon lekker dooreengeschud waren. De barmeiden van Lowestoft hoefden zich niet moe te maken die zaterdag, want wij lagen allen op vroege uren al te kooi. 's Anderendaags voer onze opstapper en oom weer terug naar de overkant, nu aan boord van iets comfortabeler geoutilleerde 40-voeter.

Onze zuidelijke clubgenoten hadden afgezien van de passage die avond, zodat wij besloten twee dagen op hen te wachten. Met een sterke aanlandige wind wil je bovendien liever niet de Deben of Ore in moeten.

Daarom besloten we maar de Broads op te gaan. Na het passeren van menig scheepswrak in Lake Lothing passeren we Mutford Lock. Een zeer langzame schutting en later komen we in Oulton Broad. Wees gewaarschuwd dat het schuttingsproces een uitgebreid gesprek met de sluiswachter omvat, alsook het verhogen van de waterlijn door achterlaten van een flink aantal ponden voor een Broads Certificate. Op ons gemak tuften we onder een grijze hemel over de Waveney langs het riet en ven. En ja, het tweede deel van de tocht was zelfs bezeild. De Nederlandse vlaggen deden trouwens menig plaatselijk hoofd omkeren. In Beccles hield een brug ons tegen, zodat we daar maar stopten voor

een pint in de pub met obligatoire fish & chips.

's Anderendaags gingen we nog even verder de rivier op in de bijboot tot aan het gehuchtje Gelveston, waar de Wherry Inn getuigt van platbodems die eens handel dreven op de Broads. Nu worden de Broads voornamelijk bevolkt door drijvende caravans, hoewel hier en daar nog sierlijke witte daysailors gracieus in het riet liggen. De terugtocht naar Lowestoft was zonder bijzonderheden, ware het niet voor de brugwachter. Die vond het noodzakelijk om alles volgens de boekjes te doen en ons maar 4 uur te laten liggen in de bijzonder weinig gezellige achterhaven van Lowestoft. Dit verhinderde een gepland feestmaal met als resultaat dat wij een grote hoeveelheid vegetarische spaghetti hadden en Theo een kilogram gehakt. 's Avonds werd een palaver gehouden en omdat de weersvoorspellingen slechter werden en op maandag het werk weer wacht, besloten we de plas op dinsdag al weer over te steken.

Dat bleek een goede beslissing, na een niet geheel onhobbelig wind-tegen-tij verlaten van de haven. Een heerlijke zeildag volgde bij een ZZO kracht 3 en dat lang gemiste gele hemellichaam. Het voordeel van een oude Westerly met lange vinkiel is de koersvastheid. Eenmaal de zeilen in balans en helmstok vastgezet in de juist hoek stuurt hij zichzelf helemaal tot aan de overkant. De stuurautomaat werd al gauw een goed bemanningslid, en kreeg de naam Harry; hij had zelfs geen nood aan ampères.

Een voorval moet hier toch genoteerd worden ter lering en vermaak. Toen een niet nader te noemen onderdeel van ons flottielje besloot om te gaan bijliggen voor het avondeten werd een ogenblik geen uitkijk gehouden. Daar het grootzeil over bakboord stond, veronderstelden we dat onze tegenligger wel zou uitwijken. Dat was verkeerd gedacht en had ik het roer niet overgenomen van Harry, dan was de WCN nu waarschijnlijk 2 leden minder. De twee schepen passeerden zo dicht dat ik een flinke golf over me heen kreeg en nog net de

verbazing van de niet nader genoemde bemanningsleden kon lezen. Verder dienen we op te merken dat een Longbow met gereefd grootzeil en fok hemeltergend even snel is als een Centaur met vol groot en genua.

Onder een heldere sterrenhemel voeren we de nacht in, met verder slechts de navigatielichten van onze vaargenoten en de fosforescentie van ons kielzog in het duister. Ergens veertig mijl uit de kust merkte iemand op dat er een windmolenpark in aanbouw zou zijn recht voor ons en dat we daarom onze koers moesten wijzigen. "Walkabout" vervolgde echter koppig zijn koers en verdween al gauw uit het zicht. Dat zich werd ook enkel slechter met hier en daar mistbanken.

Tegen de ochtend begon het dan ook nog eens te motregenen en viel de wind langzaam weg. Een goed geplaatst boorplatform toonde ons hoe traag 3 knopen is, en daarom besloten we maar de motor bij te zetten en het rif uit te schudden. Uiteindelijk kwamen we levend door de Shipping Lane off Texel ondanks de mist, met de "Big Wish 2" aan onze zij en een opstekende bries. Vlak voor Den Helder zagen we onder de kust een zeil dat vrij snel vooruitging; we dachten zelfs aan een catamaran.

Groot was onze verbazing toen het de "Walkabout" bleek te zijn. De wind nam nog verder toe en met een snelheid van 7 knopen en meer stoven we over het Marsdiep richting Texel.

Aangekomen in Oudeschild het uitgestelde feestmaal toch maar laten doorgaan, mede gezien de massieve hoeveelheid lers rundsvlees aan boord van "Big Wish 2". Een mogelijkheid om te demonstreren dat het perfect mogelijk is om voor 8 man te koken in de ruim bemeten kombuis van een 31 voeter. Hoewel het niet onmogelijk is, dat een deel van de Chili con carne in de bilge belandt. Maar het deel dat niet in diesel werd gemarineerd, was gelukkig nog meer dan voldoende voor een feestmaal. De volgende dag woei de spreekwoordelijke stront van de dijk. Genoeg om de lokale brouwerij te bezoeken, voor Bart om de smoelensmid te zien en voor mezelf om mijn haar te laten knippen door een Texelse vissersdochter. We steunden tevens de lokale horeca en visserij.

Op vrijdag verlieten we het zoute water. Met zon en wind in de juiste hoeveelheden voeren we richting Urk. Voorbij de sluis van Den Oever liet onze "Tearaway" prompt haar ongenoegen blijken door vast te lopen én de overloop te laten sneuvelen. Na een noodreparatie kwamen we een uur achter onze reisgenoten aan in Enkhuizen. Met een geslaagde barbecue sloten we onze wel heel korte Engelandtocht af. Op zaterdag gingen we elk onze eigen weg, en een zuidwester kracht zeven blies ons met een zakdoek in het want tegen 6 knopen weer naar Friesland.

Verslag van de korte Engeland trip door een opstapper van "Tearaway".

Drie kapiteins op één schip gingen naar Engeland.

En zijn daar nooit aangekomen. Maar dat lag aan het weer, dat aan alle kanten tegen ging zitten en tegen bleef zitten. Na 2 dagen verwaaid te hebben gelegen in de Roompot gaven we het hele idee Engeland maar op, dat zou maar heen en weer varen hebben betekend.

De tocht

We zetten zeil langs de Belgische kust, de prachtige gouden stranden en groene duintoppen, her en der maar niet te vaak onderbroken door iets lelijks dat de Belgen een dorp of stad noemen – waarom toch die voorkeur voor betonflatgebouwen? Prachtige tocht.

Maandagavond arriveren we dus in Oostende, na nog een bootje met motorpech gered te hebben. En daar zijn we helemaal blij het plan Engeland te hebben opgegeven, want horen we dat de drie schepen die er al zijn/waren dinsdag terug gaan in verband met het komende slechte weer. Helaas geldt dat ook voor ons, we moeten al terug. Dinsdag zetten we dus zeil naar Breskens, waar we na een heerlijke tocht aankomen. De rest is terugzeilen over de Zeeuwse Delta en spelevaren op het Veerse Meer. Naar het Veerse Meer ga ik zeker een keer terug, in het voor- of naseizoen een weekje kamperen en een valkje huren. Paradijselijke plek.

Culinaire trip

Geloof het of niet, maar wij hadden een culinaire trip. Op zondag hadden wij aan boord van de “Ginger” een exquise vijfgangendiner voor onszelf en de crew van de “Tlaloc”. Bereidt door sterkok Gerard (die al 12 jaar kookles heeft), bereidwillig geassisteerd door zijn bemanning. Petje af voor wat die man op een paar pitjes voor elkaar bokst! Op donderdag gingen wij nietsvermoedend eens uit eten in het jachthavenrestaurant van St. Annaland, gewoon

driegangmenueutje van 25 euri dachten we. Dat bleek dus een sterrenrestaurant waardig, compleet met enthousiaste serveersters met stralende ogen. Aanrader! Klapstuk werd echter een vijfgangen-visbarbecue op een eilandje in de Grevelingen, dat gelardeerd werd met stralende zon en hoge temperaturen. Dat wij ook genoten hebben.

Motivatie

Ik ben schipper van de “T-dobe”, een Westerly Centaur. Ervaring genoeg, maar als zelfstandig schipper? “T-dobe” heeft na een jaar rippen tot casco en opknappen op 30 april 2012 zeil gezet en is meteen de Nederlandse en Duitse wadden opgeschoten. De zee zelf heb ik nooit zelfstandig gezien, altijd met vrienden meegevaren. Bob, mijn vriend, kent de zee helemaal niet. Dus mijn doel, nu het toch zo uitkwam dat ik vrij had op het moment van de Engeland trip, was heel alert als een soort spion meevaren en leren, leren.

Dat is er wel uitgekomen, want Gerard gaf mij de eerste dagen briljant navigatieles. Tjerk leerde mij het belang van de middenbolder en waar exact op te letten bij aanmeren. Verder overdacht ik weer eens de voor- en nadelen van een rolfok (voorlopig tóch maar niet). Etappes meevaren met de Westerly Centaur van Bart Kuiper voor de Engelse kust is er

helaas niet van gekomen, maar Bob en ik gaan informeren naar zijn ervaring bij de oversteek met slecht weer!

Het schip

Ik was opstapper bij Gerard, die in het gelukkige bezit is van de Ocean Ranger “Ginger”. Een heel licht, soepel lopend schip, genot om mee te varen. Pakt heel rap snelheid bij weinig wind. Geweldig om mee te zeilen. De ruimte en luxe waren voor mij ongekend. Toch zal ik, als ik ooit afscheid zou nemen van “T-dobe”, kiezen voor weer een kimkieler, en van Gerard en Tjerk leerde ik dat er grotere modellen zijn met kimmen. Voor Bob en mij is het anker uitgooien en droogvallen nu eenmaal erg belangrijk.

Schippers als opstapper

Gerard had dus twee schippers als opstapper en heeft moeten afzien – hoewel ik bescheiden opzij stap voor zoveel ervaring ;). Gelukkig zijn Tjerk en hij dikke vrienden, dus dat ging prima. Beide mannen gingen soepel en moeiteloos om met nieuwkomer ik, en wonden snel aan het feit dat ik met alles praat. Al snel verzocht Gerard me de sluismuur te vragen of hij wel gelukkig was. Wat ik met liefde deed natuurlijk. Tjerk maakte enorme vorderingen in het bespelen van de illusie en liet na mijn opdracht daartoe onmiddellijk de zon schijnen en een sluis verdwijnen. Kortom, het was heel gezellig!

Durf ik het nu zelf?

Ja. Hoewel het plan was volgend jaar eens het gat uit te varen richting Helgoland als eerste stap de zee op, heb ik nu het idee om volgend jaar rustig binnendoor (Haarlem of Amsterdam staande mast route) of buitenom (IJmuiden) naar beneden te zakken en langs de Belgisch/Franse kust te zeilen, en ergens een korte oversteek te maken naar Engeland. Ogen en oren goed de kost gegeven, ik heb nu een goed idee wat ik daarvoor echt nog nodig heb voor het schip zeewaardig is. Dus dank Gerard, dank Tjerk, veel geleerd en beslist de moeite waard!

Rita, opstapper op “Ginger”.

WCN Engelandtocht 2013

Leek het weer, voorafgaand aan de Engelandweek, een goddelijke reis te beloven, achteraf gezien heb je de ervaring opgedaan, dat weersverwachtingen a: geen berichten zijn waar je nautische planning op kan bouwen, en b: diezelfde weersverwachtingen bovendien zo ongeveer iedere 12 uur zeer fors worden bijgesteld en c: dat het weer uiteindelijk toch anders blijkt te zijn dan verwacht. Welgemoed embarkeerden de opstappers Rita en ik de Oceanranger “Ginger” van Gerard Versluis in Numansdorp op vrijdag 7-6.

Westerly Club Nederland

Zonig, weinig wind uit zuidelijke richting bracht ons op de Oosterschelde. De wind nam iets toe, zelfs zoveel dat het laatste stuk van de Zeelandbrug naar de Roompot Marina ons bijna deed verlangen naar een 1^e rif. Schipper Cees Beije van de W33 "Tlaloc" lag er al, had een box voor ons geregeld en verwelkomde ons.

Alras maakten de weersverwachting ons duidelijk, dat van een oversteek op zaterdag geen sprake kon zijn. Harde wind, weliswaar uit een vage oostelijke richting, maar minder dan comfortabel. Bovendien zou de wind gedurende de overtocht krimpen, zodat zelfs niet zeker was of Lowestoft uiteindelijk een bezeilbare koers zou opleveren. Plan B hadden we klaar (... dan naar Harwich!), maar de windsterkte en de koppen op de Oosterschelde hielden ons tegen.

Om toch wat te doen te hebben, hebben we de bemanning van de "Tlaloc" zaterdag uitgenodigd aan boord van de "Ginger" een meer-gangen-menu te komen genieten. En dat Gerard behalve een prettige schipper ook een uitstekende kok is, die van de eenvoudige -standaard aanwezige-scheepsbesluit inderdaad een fantasierijk culinair feest weet te maken, is inmiddels breed bekend.

Gaandeweg het exquisite diner werd ook duidelijk dat zondag niet aan de oversteek zou worden begonnen. De verwachtingen zwierden wat met

betrekking tot de windrichting, maar meneer Beaufort is niet bij 1, maar bij windkracht 6 begonnen met leren tellen.

Op zich nog geen man over boord. Het oorspronkelijk plan gaf een kans om Lowestoft te bezoeken, daarna mogelijkerwijs Southwold, om daarna Harwich als uitvalsbasis voor de Rivers Ore & Alde, en eventueel de River Deben te kiezen. Maandag oversteken naar Harwich kon ook altijd nog.

Het vlootdeel (bestaande uit 3 schepen: Longbow "Tearaway", Centaur "Going Walkabout" en Conway "Big Wish2"), dat wél de moed had gehad om al op donderdag en zaterdag over te steken vanuit IJmuiden, kon dan die maandag van Lowestoft/Southwold naar Harwich varen voor het samenkomen.

Voor maandag waren de verwachtingen, in ieder geval die van Beaufort, aanmerkelijk beter. Echter nu speelde de windrichting weer de valse rol. Besloten werd een gok te wagen richting de Franse kust, met misschien nog een touch-down in Dover of Ramsgate. Het doel werd gericht op Oostende, en de echte Engelandvaarders werden ingelicht.

Die hadden gekozen voor een inlandige oplossing: zij passeerden de brug in Lowestoft, en volgden de River Waveney teneinde the Beccles te bezoeken.

Naar Oostende: een briljante zeiltocht. Bezeild, krachtje 3-4 uit het NW. Alles was zo onder controle dat ook ik een stukje mocht sturen. "Ginger" is een fraai schip, met een hele korte draaicirkel. Dus toen "Tlaloc" ons verzocht een verzoek aan hem - een ander scheepje met motorpech te helpen- over te nemen, hing Gerard al met zijn tanden in de lier voordat hij ja kon zeggen. Volgens de drill -oefening baart kunst- het scheepje tussen de pieren langszij genomen en afgeleverd in het Montgomerydok. Wij kozen ligplaats in het Mercatordok. Toch weer een hoogtepuntje!

De verschillende weer-downloads voor verderop in de week zadelden ons toch op met verschrikkelijke dilemma's. Ook ons Engels vlootdeel zag in de lange termijn vooruitzichten nauwelijks een gat voor een terug-oversteek, en besloot om reeds op dinsdag de terugtocht te aanvaarden met IJmuiden op de plotter.

Het exploreren van de verdere Belgische kust hebben we gelaten voor wat het had kunnen zijn. Onze volgende haven werd Breskens.

Die tocht was relaxed. Gelukkig deed de wind maar de helft van wat er verwacht werd, en konden we de mijlen onder ons door laten glijden met behulp van de halfwinder. De tijd hebben we een beetje gedood middels vissen met de paravaan. Niets gevangen, overigens.

Enmaal in Breskens ligt de (zeil-)wereld voor je open. Ook al waait het windkracht 9, de oversteek naar Vlissingen is haalbaar, waarna het Kanaal door Walcheren een eitje is. Een boodschapje in Middelburg, en de watersportwinkel bezocht. We hadden de tijd. Want om door een brug te gaan, moet je wel zichtbaar zijn voor de -op afstand bedienende- brugwachter. Door tegemoet komend verkeer werd de "Tlaloc" gedwongen enige afstand tot de brug nemen, en ondanks dat de brugwachter wist dat wij er met twee schepen lagen, kwam het rood licht ná de "Ginger", en vòòr de "Tlaloc". Het betekent meteen een uur oponthoud, en een hoop frustratie.

Westerly Club Nederland

Overigens is het varen door het Kanaal een aanslag op je kennis. Je verwacht eenduidige instructies. Een situatie als op de foto brengt de discussie toch op gang. Sport moet naar de stuurboordkant van de draaibrug, maar de doorvaart aan bakboord wordt voorbereid.

Afijn, na Middelburg was de sluis van Veere een historische thuiskomst, en maakte het zeilen op het wonderschone Veerse Meer weer een hoop goed. De eindbestemming van die dag

was genageld op Kortgene. Mooi dat dat gat nog een kroeg heeft ook!

“Mag ik een Leffe Triple?”. “Die borden staan er alleen vanwege de gezellige reclame”.

“Mag ik dan een witbier?”. “Dat komt morgen weer”.

“Mag ik dan een glas witte droge wijn?”. “Die is op”.

Desondanks was het een uiterst gezellige bijeenkomst van 7 zeelui, die in geen velden of wegen hadden gedaan wat ze zich hadden voorgenomen.

Het was inmiddels donderdag geworden. En was ons Engels component niet naar IJmuiden gevaren (onbezeild in toenemende wind), maar in Oudeschild/Texel beland. En lagen daar, met een harde zuidwester, verwaaid.

Ons plan zei: “Ga van Kortgene naar St. Annaland en eet daar een hap”. Aldus gedaan. Zij het, dat “Ginger” een uur eerder vertrok dan de “Tlaloc” om op een verlaten steigertje nog wat manoeuvres te oefenen die te pas komen als het écht hard waait, hogewal is en je weinig ruimte hebt. Leerzaam, en met name lollij.

De tocht naar St. Annaland over de Oosterschelde was briljant. Twee riffen in het grootzeil, en de high aspect, en knallen maar! Briljant gezeild, lekker gevaren, ultiem genoten. In de haven gebruik gemaakt van het daar aanwezige jachthavenrestaurant (prima dis met een wijntje –dat hadden ze daar wèl-; kwam dat gloeien door de wind en zon, of ....?).

De afsluiting van deze week varen onder WCN-vlag, hoewel we Engeland niet hebben gezien, noch geroken, was gepland op een bijna verlaten eiland op de Grevelingen. Zalm, rode poot, zeekraal en een weggooi-bbq werden zorgvuldig bij echte vers-handelaren aangeschaft. “Tlaloc” werd afgemeerd, en met 7 man bemanning koos de “Ginger” nog een uurtje of wat het ruime sop. Het instructieve kwam na het stevig vastlopen, wat gebeurt als je de betonning passeert. Maar met 7 man hangend in je boord krijg je zelfs de “Ginger” los.

De bbq was zéér aangenaam. Voor het eerst deze week was een korte broek voldoende in de luwte van een partij bomen. Gôh, wat zijn WCners –en geliëerden- toch een prachtig stel mensen! Zaterdag op weg terug naar de thuishaven: “Tlaloc” naar Kats, “Ginger” naar Numansdorp. 29 zuidwestelijke knopen wind op de teller (wind achterop, bootsnelheid dik 7 knopen). Het was een spectaculair einde van een best wel fantastische zeilweek.

Conclusie? De weersverwachtingen zijn niet betrouwbaar. Opstaan, je vinger in je mond en daarna omhoog geeft nog het zuiverste beeld. Maar het heeft met termijnplanning niets te maken. Géén plan lijkt wel het beste plan.

Is de WCN Engelandtocht nu mislukt? Ik ben overtuigd van niet! Er zijn 5 schippers –en een zootje bemanning- met een dijk aan ervaring op allerlei terrein teruggekomen.

Ik ben al bezig met volgend jaar.

Gerard bedankt, Cees bedankt, en hulde aan de “Tearaway”, “Going Walkabout” en “Big Wish2” voor hun exercities.

**Tjerk Tjeerde
opstapper “Ginger”.**

*****

Evenementen 2014

08-03	ALV en inzicht in het weer door het KNMI
29-05 t/m 01-06	Hemelvaart noord (doel: nader te besluiten)
29-05 t/m 01-06	Hemelvaart zuid (doel: Garnalentocht naar Blankenberge)
27-06 t/m 06-07	korte Engelandtocht (doel: oostkust van Engeland)
05-07 t/m 06-07	Welkom aan boord in noord + bbq (datum wordt herzien)
12-07 t/m 13-07	Welkom aan boord in zuid + bbq (datum wordt herzien)
09-08 t/m 31-08	Zomergezinstocht (doel: Honfleur)
najaar	electronica, navigatie en communicatie aan boord

Alle data en voorgenomen doelen onder voorbehoud. Definitieve programma volgt in februari 2014.

Eindelijk droogvallen.

Daar zijn de Westerly kimkielers toch voor gebouwd? Met twee benen op de zandplaat!

In april 2012 reageerde ik op een oproep van Tjerk in het WCN Magazine, die belangstellenden zocht voor een oefening droogvallen op het wad. In januari 2013 kreeg het idee vastere vorm, met twee deelnemende schepen. Frans Hijmans was bereid als commodore op te treden en een datum werd geprikt: 24 en 25 juni vanuit Den Oever, met mogelijke uitloop. Dit sloot aan op een weekend 'droogvallen en ankeren op het wad', georganiseerd door de Nederlandse Vereniging van Toerzeilers (ca. 15 deelnemende boten), waarvoor ik me inmiddels ook had ingeschreven.

Het weer zat niet mee. We hadden op 20 en 21 juni met onze "Tarka" een onstuimige overtocht van Naarden naar Den Oever (onweersdreiging, ZW 5-6). Het NVvT-weekend werd vanwege het weer afgeblazen en de WCN-actie een dag uitgesteld.

Maar het kwam ervan. Maandagavond troffen wij elkaar in Den Oever: Frans en Jeroen op de "Baleeka", Kees en Truida op de "Lady May", en Govert en ik op de "Tarka". Wij maakten als nieuwkomers in de WCN op een aangename manier kennis met een paar 'oude rotten' in de Club. De van Wees jenever werd gekeurd en goed bevonden, en er werd een plan gemaakt: 's middags droogvallen oostelijk in het Amsteldiep en daarna door naar Oudeschild.

Dinsdagochtend was er nog tijd om drinkwater in te nemen in de vissershaven en het roestige dok te bekijken, waarin juist een prachtige maar verwaarloosde schoener werd opgehesen. Het laatste uurtje voor vertrek liepen we met Jeroen door een grote 'snoepwinkel' voor zeilers. Lekker touwtjes, kaarten en scheepsbeslag aanraken, bekijken en de voor- en nadelen bespreken. Het was moeilijk om daar te vertrekken maar 'het tij regeert', zoals Frans op gezette tijden zou roepen.

Ruim een uur na HW Den Oever kozen we zee, op de motor recht tegen een NW 3-4 in tot aan de mond van het Amsteldiep, in stralend weer. Er bleek meer betonning te liggen dan op de kaart van 2012, maar dat was uiteindelijk vooral duidelijker. Naarmate we dieper het Amsteldiep in voeren en het water zakte werd de golfslag minder. Kees, routinier in (gewenst en ongewenst) droogvallen, stak op 57.77' N aan de oostwal van het Amsteldiep de plaat op en zat

vast, een beetje achterover hellend. Wij schoven heel voorzichtig (1^e keer!), rondom peilend met een bamboestok tegen het zand aan, en de “Baleeka” stooft er in volle vaart op af.

Spoedig kwamen roeren en schroeven boven water. Govert, Kees en ik struinden over de drooggevallen platen door het lauwwarme water en maakten foto's van de drie Westerly's op rij. Het middaglicht was prachtig, en het zicht op Den Helder en het oude kerkje van Oosterland glashelder. Kees en ik poetsten aan ons onderwaterschip dat alweer behoorlijk was begroeid, en we brachten onze ankers uit naar de geul, naar de instructies van Frans. Bij het laagste water bleken we nèt niet helemaal droog te staan, op de flank van de plaat: we waren iets te laat vertrokken, waardoor het moment van droogvallen net na half tij viel.

Het opkomen van het water ging verrassend snel, zodat onze maaltijd een haastklus werd. Met het inhalen van het anker kwam “Tarka” met de kop op wind en stroom, en stoomden we op naar Oudeschild, opnieuw recht in de wind. Bij aankomst, ruim voor donker, trof ik tot mijn verrassing de vorige

eigenaren van onze “Tarka”, en besloten we de tocht aan boord van “Lady May” met whiskey en allerhande Westerly-verhalen.

De volgende morgen scheidten onze wegen. Kees en Truida gingen, zoals gepland, op huis aan, en Frans en Jeroen bleken plotseling in Kampen te worden verwacht. Govert en ik besloten via Scheurrak en Inschot naar Terschelling te varen. Dit was vrijwel helemaal bezeild en met stroom mee, behalve in de West Meep, waar de wind nauwelijks genoeg was om de tegenstroom te compenseren en we in het begin meer dan 45 graden (verschil tussen kompas- en GPS-koers) werden weggezet. Toch maar even de motor erbij. Een prachtige tocht! Grote teleurstelling: het strandpaviljoen de Walvis was die dag gesloten. Tenslotte zagen we vanwege de windverwachting af van de tocht over de wantijen naar Ameland en Schiermonnikoog, en voeren we via het Kimstergat terug naar Harlingen. Hier stond zelfs bij de hoge HW-stand van die dag (123 boven NAP) pas anderhalf uur voor HW Harlingen genoeg water om er overheen te varen met onze Centaur.

Westerly Club Nederland

Bij elkaar hebben we veel bijgeleerd over droogvallen en wadvaren. Het smaakt naar meer. Zelfs zo'n korte tocht geeft weer een hoop zelfvertrouwen in het uitrekenen en hanteren van allerlei situaties. We hadden naast de traditionele middelen veel hulp van de 'Sea Map' software op de mobiele telefoon van Govert, waarop je niet alleen alle betoning ziet, maar ook de ondieptes in grijstinten, en je eigen positie daarin. Om niet te spreken van het programma 'Quicktide', dat per ondiepte precies aangeeft in welk tijdsvenster je eroverheen kunt. Beide programma's zijn als android App te downloaden via de Google Play Store.

Kortom, een korte maar prachtige tocht, met dank aan Frans voor de begeleiding van de droogval-oefening, en ook aan de anderen voor hun aandeel in de gezelligheid en onze onderdompeling in de WCN-cultuur. In diverse gesprekken kwam de gedachte op om zo iets nog eens te herhalen, mogelijk ook als een wat uitgebreidere tocht naar het Duitse wad.

Twee weken later hebben mijn vrouw Petra en ik de opgedane ervaring verder laten indalen met een rondje Lauwersoog-Schiermonnikoog-Ameland-Terschelling, waarin ook een nachtje op het wad onder Ameland. Opvallend hoeveel Centaurs we troffen in Lauwersoog (5) en Schiermonnikoog (4). Dat is echt Westerly-land!

Wat waren voor mij als 'starter' de belangrijkste leermomenten/ervaringen?

- Voor anker bepaalt de stroom, niet de wind, hoe je schip ligt.
- Golfslag vermindert radicaal tussen hoog en laag water.
- Als je echt droog wilt staan met 1 m diepgang, moet je niet later dan ca. 2 uur na HW de grond raken (reken wel mee dat opeenvolgende HW standen flink kunnen verschillen!).
- Bij een nachtje over op de plaat (dus 2x droogvallen) moet je heel goed nadenken waar je je anker (liefst twee) plaatst. Al die dingen zijn logisch, maar ervaren is anders dan in een boekje lezen.
- Tenslotte: droogvallen is spannend en leuk.

Pieter Kramers
Westerly Centaur "Tarka"

WCN Zomertocht 2013: bestemming Island of Wight

De zomertocht van 2013 was van zondag 21 juli tot 7 augustus met de schepen "Vive" met de bemanning Coen Bouwmeester en Simone van Beek, de "Walvis" met Willem en Pietske Doelman, de "Big Wish2" met Theo en Corry Scholman, Terry Scholman en opstapper Alfred en de "Flying Lady M" met Wim en Margreet Hendrikse.

De eerste keer varen op eigen kiel op de Noordzee, in het Kanaal en voor de eerste keer mee met de zomertocht van de Westerly Club vonden we, Wim en Margreet, een spannend begin.

Op Reeuwijk, onze thuishaven, zijn we met de 8 meter lange "Flying Lady M" in verhouding een groot schip; op zee liggen die verhoudingen heel anders en voelen we ons klein.

De eerste kennismaking met de andere bemanningen op het droog palaver in Hellevoetsluis was leuk en gaf vertrouwen in een goede tocht. Willem Doelman had een planning van de tocht gemaakt en we kregen die mee, met ook nadere informatie over de havens die we aan zouden doen.

Op zaterdag 20-7 was het verzamelen in Roopot Marina. We werden hartelijk ontvangen op de "Big Wish2" door Theo en Corry en Alfred. Ook de voorzitter van WCN, Tjerk Tjeerde, was die avond aanwezig om ons uit te zwaaien en de laatste goede raadgevingen te geven. Niemand had deze tocht naar het eiland Wight al eens gedaan! Het palaver was bij Tjerk aan boord en hij vond het jammer niet mee te kunnen gaan en leefde heel erg mee. Zondag 21-7 om 6.30 scheen de zon al en we zijn om 7.30 vertrokken, uitgezwaaid door Tjerk.

Westerly Club Nederland

Om precies 8.00 door de Roompotsluis en dan de grote zee op met als bestemming Oostende Mercatordock. Dat was voor mij de eerste keer en dat was best spannend! Zeker als er aardige deining is!

Gelukkig was de wind zwak. Spinnakers en een Bolle Jan werden bijgezet. Er was afgesproken dat als de snelheid onder de 4 knopen kwam, de motor bijgezet zou worden, anders zouden we de afgesproken haven niet halen. Om 9.15 moesten we de motor toch bijzetten. Ieder uur (kwart over het heel) hadden we marifooncontact (“alles goed bij jullie?”, “zullen we de motor bijzetten?”). De eerste grote zeeschepen voorbij zien gaan, wat zijn we dan klein. “Big Wish2” had een andere route genomen, door Oostgat en langs Zeebrugge en was er als eerste. Terry zou opstappen in Oostende en had al plaatsen in de haven geregeld. Palaver en daarna Oostende even doorgewandeld naar de boulevard. Alles was rustig, het was zondag en al laat. Om 23.00 hoorden we opeens vuurwerk. O ja, vandaag was de inhuldiging van Koning FILIP.

22-7. Wakker worden met de zon op! Een krant gekocht over de inhuldiging en de zoen. Om 11.30 door de Mercatorsluis. Weer weinig wind, dus op de motor. De weersverwachting voor Nederland was: tropisch warm, een hittegolf. Verbranden viel mee, want de zon stond achter het zeil. De marifoon wordt steeds internationaler: Engels, Frans. Bestemming: Duinkerken, aankomst om 18.45 in jachthaven Yacht Club de la Mer du Nord, met uitzicht op huizen die geïnspireerd waren op melkpakken.

23-7. Nog even door Duinkerken gelopen waar het nog rustig was, alleen een bakker was open voor croissants en brood. Wim moest nog naar een scheepswinkel voor een nieuwe thermokoppel voor het gasstel, die had het begeven. En zowaar konden we er een kopen.

Vertrokken om 10.00 met als bestemming Dover. Er waren wel donkere luchten boven Calais en het vaste land, er viel wat regen, maar na een uur was het weer voorbij. De zeilen zijn even op geweest, maar er was toch te weinig wind en dus de motor bijgezet. De “Big Wish2” had voor mij een artikel over sieraden van afval (ik had de eerste dag al gevraagd om de lipjes van blikjes voor mij te sparen om er, samen met fietsband, armbanden en kettingen van te maken). Het artikel moest dus overgebracht worden naar de “Flying Lady M”, hoe doe je dat? Je stopt het artikel in een plastic melkfles, bindt het aan een touwtje en probeer langszij te komen om de fles over te gooien.

De 2^e poging lukte. Dat is het leuke om met een groepje te varen; als je alleen vaart, mis je zulke grapjes.

Om 14.00 werden we door Theo gefeliciteerd, omdat het onze eerste oversteek was, de shippinglane begon! Bij het naderen van de shippinglane is het goed opletten op de grote zeeschepen, ze varen snel, of ligt die toch voor anker? Wat zien we, gaat dat schip voor of achterlangs?

Het was wat heilig, dus we zagen de krijtrotsen van Engeland pas laat.

De zee was zo rustig dat we onderweg eten konden koken. Zo'n overtocht maken we misschien nooit meer mee. De motor moest wel een tandje bij om nog op tijd, voor het donker, in Dover aan te komen. We kwamen aan, er was geen plek voor 4 schepen in de tidal harbour, kregen we medegedeeld. Er kwam een pilot-bootje, die ons een plek aanwees om te ankeren in de havenkom. Palaver hou je dan door 3 schepen naast elkaar te ankeren met de "Big Wish2" er tussenin. Deining was er genoeg door de ferry's, dus we schuurden en bonkten goed tegen elkaar.

24-7. Om 2.00 vond "Big Wish2" het wel genoeg; van al dat bonken konden ze toch niet slapen. Ze maakten los en vertrokken alvast naar Eastbourne. Wat een bewegingen zo midden in de nacht. Ook weer: als je dit in je eentje overkomt, is er niets aan, en met een groepje is het een belevenis. De anderen hebben toch nog wat geslapen en we vertrokken om 5.30, we zagen de zon opkomen boven Dover. Het anker van de "Walvis" zat muurvast, bij het eruitvaren maakte de "Walvis" bijna een kopduikeling. Van de stad Dover zelf hebben we weinig gezien. Wind is 4-5 Bft ZW. Dus tegen richting Eastbourne. De deining werd voorbij Folkstone wat rustiger, zeilen op, zon erbij en dus prachtig om zo in Het Kanaal te zeilen met uitzicht op de krijtrotsen. Het Kanaal gaat hier Atlantische Oceaan heten! Via de marifoon kregen we van Willem te horen: jullie varen nu op de Oceaan!

De wind trok aan, Wim wilde de zeilen reven. Gelijktijdig kwam er een patrouilleboot langs, die een bordje voor zijn raam hield en we moesten afstemmen op kanaal 73. We kregen te horen dat we uit het schietgebied bij Dungeness, de Lydd Firing Ranges, moesten. Ook kregen we te maken met mistbanken, dat was even een paniekerige situatie voor mij.

Bestemming was Eastbourne, waar we om 16.30 door de sluis heen konden. "De Big Wish2" was al uren eerder aangekomen en had plaatsen geregeld. We hebben afscheid genomen van Alfred, die weer terug naar Nederland moest. Door ons avontuur in Dover kon hij daar niet van boord.

25-7 was een rustdag. Wim en ik zijn op de fiets naar het centrum van Eastbourne geweest. Veel steden aan de zuidkust hebben een pier in zee, zo ook hier. Een enorm winkelcentrum bij de haven bezocht. Daar hebben we kranten gekeken met de foto's en reportage van de geboorte van baby GEORGE van William en Kate.

Westerly Club Nederland

26-7. Weer de hele dag op de motor. Mooi weer om dicht langs Beachy Head te varen met de beruchte vuurtoren, die onderaan de krijtrotsen ligt. Daar zag ik een donkere streep in het water, waar de ene golfstroom over ging in de andere. Geen vis, die ons beloofd was, gezien. Bestemming: Brighton. Om 16.00 aangekomen en er was nog plaats genoeg. 's Avonds lagen sommigen 3 dik. Ook hier weer een "dorp" van winkels en appartementen achter de haven. Ook weer een boulevard en een pier. Hier de bekende Lanes. We zijn er doorheen gelopen, maar de winkeltjes waren net dicht. Wel leuk om het gezien te hebben met de versierde straatjes, winkeltjes met vlaggetjes en bloemetjes; sommige straatjes waren heel smal.

27-7. Vertrokken om 5.00 uur. De weersverwachting was dat het slecht kon uitpakken, dus maar vroeg vertrekken. Oost Engeland had het slecht gehad, wij hadden het heel heet. Weer veel op de motor gevaren. Bestemming: jachthaven Sparkes in Chichester Harbour. Aankomst 14.00 met de laatste 5 minuten flinke regen. In het dorpje South Hayling rondgelopen, maar daar was niets te beleven. Om 18.00 werden we verwacht in het restaurant voor het bezoek van Mark en Carolyn. Zij varen ook een Westerly zeiljacht, zijn lid van de WOA, en hadden contact opgenomen met Willem, nadat ze op de WCN website gelezen hadden over de

zomertocht. De ontmoeting was heel gezellig, buiten regende het. Er werd afgesproken dat ze ons zouden helpen als we Gosport/Portsmouth lagen om onze jerrycans te vullen met witte diesel. De Engelse rode diesel kan problemen geven bij de Belgische en/of Nederlandse douane en dat wilden we als groep voorkomen.

28-7. Vertrokken om 7.00 vanwege het tij. Deze haven valt droog en de schepen aan de moorings liggen half om. Grote zandbanken liggen boven water. Het waaide hard (6 Bft), al was de voorspelling minder, maar gelukkig scheen de zon. Veel golven bij het uitvaren van de Harbour; wat een gebonk.

Bestemming : Island Wight, Cowes Yacht Haven. In de luwte van het eiland viel de wind mee. Dus die harde wind hebben we niet echt gemerkt. Voor Cowes was het druk, veel

zeiljachten, ferry's, moorings en wij er tussendoor naar de haven. De week erna zou het de Cowesweek zijn (zoiets als de Sneekweek). Er werd al geoefend! Willem had al plaatsen voor ons gereserveerd en dat was maar goed ook. Willem feliciteerde ons allemaal dat we onze eindbestemming gehaald hadden en nog wel in de geplande dagen!!!

Wim en ik zijn met de Chain Ferry naar de overkant geweest maar daar was niets te doen. West Cowes heeft een leuke winkelstraat. 's Avonds weer flinke regen.

29-7. Theo was jarig en trakteerde ons op een Engels ontbijt in een pub. Zingen en cadeautjes horen er ook bij.

Corry en Terry hadden gezorgd voor een programma voor die dag. Wat leuk! Met de bus het eiland rond. Eerst naar Ryde. Daar hebben we verbaasd gestaan over de charity winkeltjes voor kanker, Rode Kruis, Hart, MS, WarChild, etc. De vrouwen hebben zich te goed gedaan aan een nieuwe garderobe. De mannen wachtten buiten, soms met een krantje. Om 12.00 weer bij de bus om naar Walsing Waters te gaan, een lichtshow met water en muziek.

Daarna naar Sandown en Shanklin om de Shanklin Shine te bezoeken, watervallen, de tuin en voliëre. De bustocht vervolgd naar Newport, vandaar wilden we naar de Needles. Waarschijnlijk waren we te laat, we kwamen niet verder dan Freshwater. We zijn op de terugweg gestopt in Yarmouth en hebben daar lekker met elkaar in een leuke en gastvrije pub gegeten. Daarna terug naar de boten. Een rit om niet snel te vergeten, slechte wegen, her en der een lantaarn, de weg net breed genoeg voor 1 oude rammelende dubbeldeksbus.

30-7 Bestemming: Gosport. Voorspelling was 6 Bft met vlagen tot 8 Bft. Toch vertrokken, wel spannend. In de luwte van het eiland viel het toch wel mee. Om 11.30 waren we al in de haven van Gosport en konden we na het palaver weer shoppen. 's Avonds hebben we in de auto van Mark 60 liter diesel in jerrycans gehaald bij een autotankstation. Onze dank aan Mark en Carolyn is groot.

31-7. Een rustdag. We hebben uitgeslapen en daarna zijn we naar Portsmouth gegaan. Lang op de marinewerf rondgelopen met het schip Victory waar Horatio Nelson mee gevaren en overwinningen mee behaald heeft. Nog een bezienswaardigheid: de hoge Spinnaker Tower, mijlenver op zee nog te zien, en een bijbehorende mall.

1-8. Om 7.00 vertrokken weer met mooi weer, alleen wind pal tegen, met een knobbelige zee, soms konden we even zeilen, zoals na Selsey Bill, uiteindelijk ook de motor veel bij gehad. Bestemming Brighton.

2-8. Vertrokken om 10.00. Langs Beachy Head gevaren, de zee was rustig, we konden daar spelevaren. Daar foto's van elkaar genomen met de vuurtoren op de achtergrond. Weer een prachtige dag met zon. Bestemming Eastbourne. In de sluis van Eastbourne wordt je een ligplaats toegewezen, we vroegen om 4 boxen bij elkaar, worden we prompt verwezen naar het noordelijke haven, een eind weg van de voorzieningen. Volgende keer beter.

3-8 .Theo en Corry zijn vannacht opa en oma geworden van kleindochter Danerys. Het gezin van hun dochter woont in Mexico, in Engeland wapperde aan de "Big Wish2" de vlag met haar naam in top en wij kregen champagne. Heel feestelijk. Daar hebben we uitgebreid van genoten want met 6 Bft buitengaats werd er besloten om een verwaaidag op te nemen. We hebben Eastbourne verder verkend met ook een bezoek aan het Museum of Shops.

4-8.Om 7.00 door de sluis, die al helemaal vol lag met schepen. Alweer een mooie dag met zon en weinig wind, soms voeren we op zeil, dan weer op de motor. Bestemming Boulogne. Even buiten Eastbourne had de "Big Wish2" een lijn van een visnet om zijn roer. Dit werd los

Westerly Club Nederland

gesneden en later werden de uiteinden door Theo weer aan elkaar geknoopt. Wat opviel was dat zelfs in de shippinglane netten waren uitgezet.

5-8. Een geplande rustdag. Boulogne bekeken met zijn oude, ommuurde binnenstad hoog op de heuvel. De kade met zijn vele vissersbootjes vol met gevangen vis. Coen had een goede daad gedaan door een meeuw te bevrijden van visdraden met haakjes in vleugel, poten en hals.

6-8. Om 7.00 vertrokken met zon, weinig wind en tegen. Cap Gris Nez en Cap Blanc-Nez gerond. Bestemming Calais. De "Big Wish2" kreeg "bezoek" van de douane. Theo had het vaker meegemaakt, maar voor Corry en Terry toch wel even imponerend. Simone heeft veel foto's gemaakt van de patrouilleboot langs zij. Er werd alleen gevraagd naar de papieren, paspoorten en eigendomsbewijs, en die werden gelijk doorgeseind. Alles was in orde, het duurde wel 45 min.

"Flying Lady M" werd opgeroepen om uit de vaargeul van de ferry's te gaan, maar wij hebben het niet gehoord. Er waren inderdaad wel 6 /7 ferry's af en aan. Alles is goed gekomen.

7-8. Vertrek uit de haven van Calais kan alleen met hoog water vanwege de drempel. Daarna is het wachten op toestemming, vanwege de ferry's. Buiten de haven was de wind 6 Bft met hoge golven en regen. Na een half uur ploeteren en een melding van 28 knopen wind werd besloten om terug te gaan en na een uur lagen we weer op onze plaatsen aan de steiger met de kermis aan de overkant. Coen en Simone waren de vorige avond in de achtbaan geweest en die vonden ze enger dan de golven op zee!

8-8. Om 3.55 door de brug, bestemming Blankenberge. Het was nog donker, het was een mooi gezicht onze boten met de verlichting aan te zien varen. De zee was rustig. De zon zou om 5.30 opkomen, maar had zich een uur verslapen, dus 6.30 zagen we de zon opkomen, een mooi gezicht. Weer de hele dag op de motor, alleen het laatste stuk wat op zeil gevaren; we hadden toch de tijd.

Laatste palaver en afscheid. Wim en ik kregen een Certificaat voor Eerste oversteek op eigen kiel met een foto van de "Flying Lady M" voor de vuurtoren van Beachy Head, ondertekend door de captains van de 3 andere boten. Leuk!!

Het was een heerlijke vakantie!! Wat hebben we prachtig weer gehad, zodat we ons einddoel konden bereiken in de geplande dagen (een zeldzaamheid). We konden zelfs extra vrije dagen opnemen. Wat hebben we het gezellig gehad! We hebben alleen niet veel gezeild, wat Theo ontlokte: van de 500 mijl gevaren, hebben we er 600 op de motor gevaren (geen verspreking!). Wat een goede flottieljeleider (Willem), die veel voorwerk gedaan had en dagelijks de gegevens van weer en stroming bij hield. Willem en Pietske, Theo, Corry en Terry, Coen en Simone: heel erg bedankt voor de fijne 3 weken. Ook de WCN bedankt voor de leuke bijdrage aan de bustocht en drankjes.

We durven nu de Noordzee en de oceaan op. We hadden zo veel zelfvertrouwen opgedaan, dat we 2 dagen later zelf overgestoken zijn om toch nog Dover te bekijken. Via Gravelines, Nieuwpoort en Blankenberge terug naar Middelburg en naar onze thuishaven in Reeuwijk.

Margreet Hendrikse
"Flying Lady M"

--- Als het weer meezit, gaan we naar Wangerooge---

En in 2013 zat het mee voor de "Heron"! Vanuit de thuishaven Naarden maakte we grote slagen en we kozen ervoor om met enkele tussenstops het meest oostelijke 'Oostfriesse' Duitse waddeneiland Wangerooge op te zoeken. We zijn nog niet zo ervaren met het zeilen op zee en met mooi weer en weinig wind was dit een goede gelegenheid om de zee op te gaan. Het gunstigste tij werd uitgezocht voor de reis en dat lukte prima. Vooral in de zeegaten tussen de eilanden stroomt het hard en een goede planning om daar van de stroom gebruik te maken is wel belangrijk.

Het varen, want voor zeilen was de wind vaak uit de verkeerde hoek, ging voorspoedig en we genoten van de prachtige duinenkust van de waddeneilanden. Omdat de heenreis zo vlot was gegaan hadden we daarna alle tijd om rustig over de wadden de verschillende eilanden te bezoeken.

Toen we van Wangerooge naar Spiekeroog wilden varen, betrok in de middag de lucht. Vlak voor het wantij zagen we een pikzwarte lucht aankomen en waaide het met windstoten van 40 knopen. We besloten terug te gaan naar de haven. Daar aangekomen bleek wel dat dat een goede keus was, harde wind en plensbuien waarin je geen hand voor ogen kon zien. Dus een dagje langer blijven op Wangerooge en nog even naar Cafe Pudding (gebouwd boven op een oude bunker). Vandaar heb je mooi uitzicht op de grote zeeschepen op de rede van Bremerhaven. De volgende

Westerly Club Nederland

gemoedelijk en kindervriendelijk werd gevierd.

We hebben genoten van een flinke wandeling door de natuur en over het prachtige strand. Samen met Juist is dit wel ons favoriete eiland. Heel kleinschalig, zoals Schiermonnikoog, autovrij (helemaal) en prima havens. De havens vallen wel regelmatig droog en het schip ligt dan gewoon vast in de modder. Dus ook dat even plannen wanneer je kunt vertrekken. De Duitse wantijen zijn

aangegeven door prikken die vaak ook nog een reflecterend bandje in de juiste kleur hebben. De prikken staan meestal goed zichtbaar en slechts een enkele keer hebben we moeten puzzelen. Alleen de keer dat het mistig was, was het even spannend of we tijdig de volgende zouden vinden.

Langeoog is altijd aan te lopen met de enorme haven, die in WO2 is aangelegd. Ene Adolf had het idee om daar een grote vloot te stationeren. Nu is de havenkom gedeeltelijk verzand en wel heel erg groot

voor het beperkte aantal boten dat er komt. Baltrum is een heel klein eiland met een gezellig dorp vlak bij de haven. Zoals we hadden gehoopt, hebben we deze vakantie alle zeven eilandjes aangedaan, zee-ervaring opgebouwd en heel tevreden konden we weer op Nederland afkoersen.

Ook de terugreis naar Naarden verliep heel vlotjes met soms weinig en soms veel wind (6 Bft strak tegen op het IJsselmeer).

We kijken terug op een fantastische vakantie en onze prima functionerende Westerly Centaur de "Heron".

Ben en Francis Prins
Westerly Centaur "Heron"

Welkom aan boord in Zuid: een ‘Royal Treatment’.

Sinds we met onze Centaur varen, hebben we vanuit Eemdijk al vier jaren op rij het noorden opgezocht: Randmeren, IJsselmeer, Friesland, Waddenzee. Het WCN-evenement “Welkom aan boord” leek ons een prima gelegenheid om ook het Zeeuwse water eens te leren kennen, zonder met onze eigen boot van de Randmeren naar het zuiden te moeten afzakken. Dit is het soort dingen, waarvoor je zo’n club hebt.

We schrijven 7-8 september. We werden ingedeeld op de “Tlalloc”, de W33 van Cees en Leni Beije. Een dag voor vertrek hoorden we dat we de enige ‘noordelijke’ inschrijvers waren, maar dat de ontvangende vloot maar liefst vier schepen, twee bestuursleden en drie leden van de evenementencommissie rijk was. Met recht een ‘Royal Treatment’!

In Kats werden we werden hartelijk ontvangen door Cees en Leni. We kozen snel zee, omdat de Zeelandbrug niet draaide en we er alleen met laag water onderdoor konden.

“Horus” van Emiel en Lennie, en “Members Only” van Tjerk en Aafje voeren met ons mee. Met prima wind kruisten we een eind de Roompot in, en kozen toen de vaargeul naar Burghsluis. Leuk om eens op zo’n ‘grote’ Westerly te varen, een prachtig stabiel schip! In de haven troffen we ook Kees en Wini met hun prachtige W30 “Windekind” uit 1968. De rest van de dag was zwemmen in de Oosterschelde, kletsen over boten en zeilen, borrelen en samen uitgebreid eten.

De zondagochtend begon wat onbestemd met oostachtige wind. Op tijd weg vanwege diezelfde

Zeelandbrug werden we na een uur getroffen door een stevige bui, waarin de zuidelijke wind in korte tijd varieerde van 6 tot 1 en weer naar 4.

Daarna zon, zeehondjes op de Vondelingenplaat, en via Wemeldinge weer terug naar Kats.

Westerly Club Nederland

Voor ons was de Oosterschelde echt anders dan wat we kennen. Ruim water, maar toch 'beschutter' dan het IJsselmeer; varen op stroom, maar met meer ruimte tussen de ondiepten dan op de meeste plekken in de Waddenzee; en zóveel plaatsen waar de dieptemeter 10-20 meter of meer aanwees. Bijzonder om te beleven.

Voor ons als nieuwkomers in de WCN was het ook bijzonder om de hartelijke en vriendschappelijke sfeer van de club mee te maken. Voor herhaling vatbaar, en een aanrader voor andere 'noorderlingen'. Veel dank aan de evenementencommissie, en aan Cees en Leni voor hun warme ontvangst aan boord!

Petra en Pieter Kramers
Westerly Centaur "Tarka"

Welkom aan boord in Noord: een zeilersfestijn!

Het oorspronkelijke idee van de Evenementencommissie –zo heb ik het althans begrepen- was het scheppen van de gelegenheid aan leden om, mocht er enige schroom –of tijdgebrek- bestaan wat verder afgelegen grotere wateren per eigen schip te bezoeken, toch luchtig kennis te maken met die verder afgelegen wateren en hun karakteristieken. Omdat je nu eenmaal per auto sneller kilometers aflegt dan mijlen per boot, werd u uitgenodigd aan boord van ter plekke bekende schepen.

Het verhaal en de ervaringen van "noordelijke" bezoekers aan zuid treft u elders in het verslag van Pieter en Petra Kramers.

Hoewel het Markermeer en IJsselmeer voor ons geen onbekende wateren zijn, maar het aan de andere kant toch wel weer lang geleden is dat we daar gevaren hebben, leek het me leuk me aan te melden als "bezoeker aan noord". En met resultaat, want de "Big Wish2" van Theo en Corrie Scholman bood kooi-ruimte aan.

Na enig overleg werd het weekend uitgebreid met de vrijdag. Zo zat ik dus -op mijn vrije dag- om kwart over 7 in de auto, en liet me door een alleraardigste dame (Eva) naar de Oostvaardersdijk in Lelystad praten. Om onduidelijke redenen leidde ze me niet over de grote wegen, maar liet mij de mooiste routes door Flevoland berijden, dwars door het Oostvaardersplassengebied. Kijk, daar was ik nog nooit eerder geweest, dus mijn weekend was al geslaagd voor het begonnen was!

In de haven was de "Big Wish2" met het herkenbare profiel van een Conway snel gevonden. Theo en Bruno (bijna vast bemanningslid) verwelkomden mij. Nog even snel naar de super en toen trossen los.

Hoe staat de wind? Dan is Hoorn een aardige bestemming voor een biertje en een uitsmijter. Met een ZW-wind, rond de Bft 5, was het halfwindse koersje een waar zeilersfestijn. Het is bijna te makkelijk: met zoveel leuke stadjes, dorpjes en andere gehuchten rondom het Markermeer en IJsselmeer is er altijd wel een bestemming bezeild. Ondanks de ruimte in de zuidelijke Delta is de hoofdkoers daar toch wel vaak min of meer oost-west (of andersom), en ontkom je regelmatig niet aan een –gedeeltelijk– kruisrak. Als je dan ook nog eens geen bruggen of sluizen tegenkomt, is dit essentiële verschil tussen noord en zuid wel vastgelegd.

Onderweg naar Hoorn heb ik mijn zintuigen eens laten waarnemen.

Mijn ogen gaf ik de kost, en wat zagen zij? NIETS! Geen overkant te bekennen. En omdat het zicht zeker niet slecht was (geen mist, regen, of andere beperkingen), kon dat alleen maar betekenen dat het Markermeer gróót is. Ik wil nog wel eens zeggen dat het IJsselmeer gewoon een badkuip met water is, maar ik kan beter zeggen: een gróóte badkuip met water. Een essentiële verschil met het zuiden.

Gelukkig had ik de weerberichten vooraf gezien, en had ik mijn thermisch ondergoed aan. Dat betekende dat er geen muggen waren. Want mijn neus rook .... zoet water! Een essentiële verschil met het zuiden.

Mijn evenwichtsorgaan had het moeilijker. Halfwinds volgde de boot de bewegingen van het water, maar ik kon de beweging geen plaats geven in mijn herinnering. Oké, het verhaal kent iedereen: het Markermeer is ondiep, en groot, en dat veroorzaakt de golfslag zoals die er is. Maar ik kon me dezelfde bewegingen niet herinneren binnen het zuidelijk vaargebied. En vergeet niet: ik voer op de Conway "Big Wish2", exact eenzelfde schip als onze Conway "Members Only". Volgens mij een essentiële verschil met het zuiden.

Met al deze overpeinzingen duurde de oversteek niet lang. Tijdens het biertje kwam ons WCN-lid Rein Schippers nog even langs op het terras en prikte een uitsmijtertje mee.

De weg terug was hetzelfde (of omgekeerde?) van de weg heen. Halfwinds, rond de Bft5, en gááán! 7 knopen (en soms zelf 7,2) is dan een mooie gang voor een Conway, en de discussie over het verschil in snelheid (Theo beweerde dat zijn boot sneller is dan de onze ...!?) duurde tot in Lelystad.

Westerly Club Nederland

Het besproken restaurantje serveerde een kostelijke dis, en het zal wel aan de wind en de zon gelegen hebben, dat we spoedig daarna een beetje rozig aan boord te kooi gingen voor een welverdiende nachtrust, overigens in gezelschap van de inmiddels gearriveerde Alfred (bijna vast bemanningslid). 33 mijl op het log erbij en het was een geweldige dag geweest.

De heer en mevrouw Scholman zijn sterk betrokken bij de evenementen van de WCN. Dat betekende dat we de boot zaterdag-ochtend afgeladen hebben met spul, dat normaal gesproken gedronken –en gegeten- wordt tijdens de jaarlijkse barbecue van de WCN in Enkhuizen. Gelukkig is het laadvermogen van een Conway schier onbeperkt, en leidde de verlenging van de waterlijn door de grotere diepgang alleen maar tot nog lekkerder varen.

De wind was nog steeds ZW, en had de neiging om vanaf de Bft5 iets aan te trekken.

Heerlijk zeilweer (zon, wolken, wind) en weer die lange gestrekte afstand te gaan! Het was briljant varen. Zo droom ik ooit nog eens in Engeland aan te komen.

Even na het middaguur was de wind wat aangetrokken naar Bft7, en terwijl de “Big Wish2” haar koers (“recht zo die gaat, stuurman”) vervolgde, ontplofte de ether. Zeilwedstrijden voor Monnickendam, nabij Pampus en op het Gooimeer kregen te kampen met vele omgeslagen en vastgelopen zeilboten. Terwijl de man van Den Helder Rescue langzaam overspannen raakte, realiseerde ik me, dat we op een Westerly zaten, die gewoon doorvoer naar Enkhuizen. Keuvelend, een bakje koffie, een grap en een grol. Een waar zeilersfestijn!

Afgemeerd in de sluis bij Enkhuizen brak de hemel open: nee, niet de zon, maar bakken en bakken met regen. Het hoorde bij het moment. Schitterend: varen in optima forma!

Spoedig na aankomst in de Buyshaven nam de regen af, en kon alle aandacht worden gegeven aan de verdere voorbereidingen van de WCN bbq. Een enkele boodschap deden we ook nog, en zo kreeg ik ook nog een indruk van hoe (een verregend) Enkhuizen er uit ziet.

In het kader van “Welkom aan boord” zal ik niet te veel uitweiden over de bbq. Maar feit is wel, dat zo'n weekend varen nog beter wordt, als je 's avonds een aantal mede-WCNers kan treffen. En heeft Theo uiteindelijk weer voor eten gezorgd. Het was weer een geweldige dag geweest.

De zondag luidde helaas het einde van een prima weekend in. Trossen los, en nu eens niet over het Markermeer, maar over het IJsselmeer terug naar Lelystad.

Bij ZW-wind blijkt dat nog steeds halfwinds. Reden voor Theo om de high aspect en het grootzeil te laten zakken, en .... inderdaad, de halfwinder te hijsen.

Het was een toevoeging voor mij tijdens mijn bezoek aan noord. Ik heb geen halfwinder, en heb zo'n zeil hoogstens 3x eerder mogen meemaken. Wat komt er een geweldige hoeveelheid power uit dat doek! Gemiddeld een 15 knopen wind, en weer een gang van een knoop of 7. De wind nam wat

toe toen we het Commissarislicht passeerden, hetgeen een mooi moment was om de halfwinder te strijken, overig zeil weer bij te zetten en in een kruisrak de Houtribsluizen te naderen.

Dat het neerhalen van de halfwinder nog even een strijd werd, omdat de kous niet naar beneden wilde, gaf het zeilen ermee een extra cachet.

Ook zoiets: midden in de Houtribsluis ligt een brug. Niet al te hoog, dus die moet draaien. Een aparte ervaring om tijdens het schutten de brug bediend te zien worden, en in de sluis een stuk naar voren te moeten schuiven.

Na de sluis maakten we het schip nachtklaar, ruimden de boel binnen wat op, en meerden af.

Het was een bijzonder weekend. Zo ongeveer varen op onze eigen boot, maar dan van een ander. Geweldig weer, en gevaren op geweldig water. Een uitstekende (her-)kennismaking met water, waar we al de nodige jaren niet meer geweest zijn. Genoten van de gastvrijheid van Theo en

Corrie. Twee WCN-evenementen in één weekend meegemaakt. 60 mijl erbij in mijn monsterboekje. Als de Evenementencommissie het behaagt het concept van "Welkom aan boord" wederom op de agenda te zetten, dan raad ik u aan ernstig te overwegen er gebruik van te maken. En niet alleen vanwege de eerder genoemde schroom, maar zeker ook om eens één weekend in een andere omgeving te varen.

Andere boot, ander water, andere WCN-ers. Briljant!

Theo en Corrie, bedankt voor deze mogelijkheid!

Tjerk Tjeerde

Welkom aan boord in noord: "Big Wish2"

Jaarlijkse barbecue Noord sluit het zomerseizoen af

Jááaaren geleden hebben we eens de bbq in noord per eigen schip bezocht. Het kostte dagen om er te komen, en het kostte dagen (en een nieuwe startmotor) om weer in de thuishaven te geraken.

Dit jaar viel de bbq samen met een ander evenement van de WCN, namelijk “Welkom aan boord”. En omdat ik vanwege dat evenement toch in het noorden bivakkeerde, was een bezoek aan de bbq een gemakkelijke keus. Plus dat Theo en Corrie Scholman essentieel onderdeel waren van de organisatie van die bbq: zij wàren de organisatie!

Dat organiseren niet altijd gaat, zoals je je voorneemt, bleek uit een telefoontje vrijdag, waarin de havenmeester van Enkhuzen meldde, dat er sprake was een dubbele boeking van het Theehuis. Dat lijkt geen probleem, tot hij zegt, dat de WCN daar dus geen gebruik van zal kunnen maken.

Gelukkig lost de haven het probleem ook op, en werd een partytent – compleet met verwarming en picknicktafels- voor ons opgezet, groot genoeg voor het aantal te verwachten gasten. Met een barbecue voor de deur. Extra kommaliewand werd geregeld, deels vanuit de haven, en uit voorzorg deels uit de kelders van huize Scholman.

Grote ladingen kunnen het best per schip vervoerd worden, en het zal dan ook niet verbazen, dat “Big Wish2” welhaast alle ingrediënten, geladen in Lelystad, over water naar Enkhuzen bracht. Of het bier en het fris extra geschuimd hebben na de confrontatie met een stevige Bft7, is mij ontgaan. Ik drink wijn, en hééél soms een bittertje.

Maar eind van de middag was de WCN gereed om haar gasten te ontvangen. Daartoe hees Theo zijn nieuwe WCN-vlag.

Het weer, niet onbelangrijk tijdens een bbq, hield zich goed. Niet echt koud, en met slechts af en toe een klein beetje neerslag was dat geen beletsel voor een prima sfeer. “Indalo” (Sander en Ineke Kaat) was per auto, “Going Walkabout” (Bart Kuiper) was per auto. “Viva La Vida” meerde echt af (met Edwin, ega, en 2 zoons Oolbekkink aan boord). “Caprice” (hr. en mw. Luyckx) huist in Enkhuzen, net als hun gast en vaste zeilmaat met de Dehler. De vaste Engeland-crew van de “Big Wish2” was ook uitgenodigd, deels met de Conway, deels met hun eigen Compromis.

Het was een bont gezelschap.

De aanwezige expertise kreeg de bbq aan de gang (altijd weer een gevecht), en voor de sfeer ging de brand ook in het hout in de vuurkorf. En voor je het weet, sta je te eten, te drinken en te praten. Deels binnen, deels buiten, deels kennis maken, deels kennis delen, deels kennis opdoen.

Het is zo'n bbq, waar ik van hou. Vooral als het uren duurt. Je hoort de emotionele details van acties tijdens WCN-activiteiten (KNRM-hulp aan Westerly tijdens Hemelvaart, een bijna-aanvaring tussen 2 Westerly's op zee tijdens de

korte Engelandtocht), en andere ervaringen, die bijna altijd leiden tot zelfreflectie. Voor mijn zijn die contacten met "oude" en "nieuwe" leden smullen.

Het was een zeer geanimeerde bijeenkomst die, zoals het hoort, op het hoogtepunt wordt beëindigd. Niet eens héél laat worden de plannen voor de volgende dag ontvouwd, en vertrekken de chauffeurs. Onze rommel raakte opgeruimd zonder dat ik daar erg in had (sorry, ik had moeten helpen). Uiteindelijk bevond ik me weer te kooi, en sliep ik voor ik "boe" .....

De volgende ochtend waren we met het restant Westerliars uitgenodigd voor een ochtendkoffie aan boord van de Dehler van de vaste opstapper van "Caprice". Gezellig echt wakker worden.

Nadien maakten "Big Wish2" en "Viva La Vida" zich vaarklaar voor de terugreis naar Lelysyad, resp. Warns. Weer schitterend zeilweer, dat begon met een ZW 3, maar uiteindelijk onttaarde in een stevige 5. Met de halfwinder gehesen, leek het alsof we zo snel mogelijk in de haven wilden zijn. Dat was ook wel zo, maar meer om een zo hoog mogelijke scheepssnelheid te ontwikkelen dan om een einde te maken aan een zeer plezierige WCN bbq.

Het was leuk weer eens bij een evenement in noord te zijn. Bbq's blijven toch een buitengewoon smakelijke en aantrekkelijke activiteit. En ik heb wat ideeën opgedaan voor mijn volgende Engelandtocht.

Ik dank daarvoor de aanwezigen, en Theo en Corrie in het bijzonder voor hun organisatietalent en wederom een nacht gastvrijheid voor mij.

Tjerk Tjeerde
opstapper "Big Wish2"

Barbecue weer terug in zuid

Het is welhaast historisch te noemen: een bbq op de Grevelingen!

Er is ooit gepoogd om in plaats van de bbq een klein tochtje naar Blankenberge te organiseren. En een aantal malen waren daar Westerly's, geheel gereed voor de korte buitenlandse tocht. Maar door de jaren heen blijkt dat september niet de beste maand is om het weer te trotseren, want dat vermaledijde weer zat vaak tegen. Zeker, de vloot is er wel geweest, maar helaas vaker niet dan wel.

Verplaatsen naar Hemelvaart was een optie, waarvan gebruik gemaakt is. En zeker, de vloot is er ook in die periodes wel geweest, maar helaas vaker niet dan wel.

Hoewel het idee van de Garnaalentocht nog steeds leeft (en ieder jaar tot uitvoering wordt geprobeerd te brengen), bleek er ook behoefte aan een korter weekend, waarbij de bbq een hoofdrol speelde.

Gerard Versluis trok de stoute schoenen aan en "introduceerde" de bbq zuid weer als een leden-initiatief. Het resultaat was een magnifiek weekend, waarbij het uitstekende weer natuurlijk een grote rol speelde.

21 september was geprikt. En de vóór-aanmeldingen leverden al rap 6 deelnemende schepen op.

"Ginger" (Gerard en Gina) en "Members Only" ontmoetten elkaar al aan het einde van de vrijdagmiddag nabij de sluis in Bruinisse. Wij hadden met de westelijke wind een prima zeiltocht achter de rug. De "Ginger" uiteraard wat minder (want die kwam van de andere kant).

Boodschapje, borreltje, samen eten, en de gezellige avond was ruim om vóór van de nachtrust gebruik werd gemaakt.

Zaterdag slenterden we nog even door de bruisende City of Bru, en hebben we daarna met 2 schepen de nagelnieuwe, uitgebreide en derhalve mega-grote jachthaven van Bruinisse geëxploreerd. Daarna staken de schepen de ondieptes over op weg naar het westelijk eiland op de Mosselbank.

Vroeg in de middag arriveerde daar ook de "Walvis" (Willem en Pietske), en niet veel later de "Why Worry" (Leo en Tonnie).

Tot grote vreugde verscheen ook de Centaur "Good Day Sunshine" (Tjeerd en Liesbeth). Twaalf jaar op de kant gestaan, in maart overgenomen, 400 uur gewerkt, in juni het water in, en there she was, bright and shining!

De "Christina" (Jaap en Ike) startte in Burghsluis, kreeg geen koelwater, maar wel enkele telefonische tips hoe valse lucht te bestrijden was. De tips bleken te helpen, en om rond 6 uur kon de safe-arrival-drink voor de 6 bemanningen aangevangen worden.

In drank en hapjes was ruim voorzien, en zo werd het opstellen van de nodige bbq's een waar feest. Het centrum van het gezelschap werd gemarkeerd door de plek, waar later het kampvuur zou oplaaien.

Rondom het eiland zagen we nog de nodige zeilboten onder stevige helling nog forse snelheden halen. Onze kaarsen flakkerden niet eens, vanwege de perfecte luwte van een dikke rij bomen. En koud was het zeker niet! Ik mocht nog even formeel aandacht besteden aan de 53^{ste}(!) huwelijksdag van Leo en Tonnie.

In een uiterst aangename, losse ambiance vervloog de tijd nauw merkbaar. Etend, drinkend, luisterend en pratend werd het later en later, maar nauwelijks donkerder: Een mooi fenomeen, terwijl de maan de bewolking bescheen.

Uiteindelijk, en dat was een ultieme "polder"-beslissing (van Gerard), werden de koffie en cake voor half elf de volgende ochtend besteld. Het was dat het zondag was, anders waren we blijven liggen, en hadden nóg zo'n dag beleefd.

Het zijn van die nazomerdagen, waar je naar hunkert. Helaas net niet zwoel, maar zeker geen thermisch ondergoed. Uitslapen, breed ontbijt, een wandelingetje, een boekje, een uiltje, een hapje, een dr..... ik draaf door.

Na de koffie, die precies op tijd uit de verschillende kajuiten kwam, gingen de trossen los. Een laatste vaarwel in de Grevelingensluis, en de schepen waaierden uiteen in verschillende richtingen, op weg naar de thuishaven. "Ginger", "Why Worry" en "Walvis" -in beginsel- hadden met de heersende westelijke wind een prima thuisreis; "Christina" en "Members Only" wat minder (maar die moesten dan ook de andere kant op). "Good Day Sunshine" had nog wat dagen over, en liet zich door het weer sturen. Maar ook moest hun vloerbedekking welhaast vernieuwd worden, zo was die versleten door het bezoek en bewonderende blikken van de anderen.

Het was heerlijk weekend. Wat ons betreft voor herhaling vatbaar. Gerard, bedankt voor het initiatief.

Tjerk en Aafje
"Members Only"

Over schippers en scheepsnamen

op initiatief van Tjerk Tjeerde; een verslag van Rita Kolstee van de Westerly Centaur "T-dobe"

1. Wanneer ging water een rol spelen in jouw leven?

Bij mijn geboorte miste ik iets dat ik gelukkig terugvond: water!

2. Hoe is het zeilen in jouw leven gekomen?

Wonen aan zee bleek onbetaalbaar, maar door gelukkig toeval kon ik wel aan water gaan

wonen. Zeilen was een natuurlijke stap daarna.

3. Wanneer kwam het 'grote werk' in zicht?

Tijdens een zeilvakantie op een oude sponzenbark, zwerfzeilend over de Ionische zee, werd het plan geboren: ik word matroos. Dus werd ik matroos op zeilcharterschepen in de Carieb en in Nederland – gek genoeg Nederland het leukst!

Matroos zijn hou je fysiek en financieel geen

leven lang vol – je verdient minder dan een fooi. Maar ik had vrienden die me uitnodigden voor tochten op Zeeuwse wateren, IJsselmeer, oversteken Engeland, Oostzee.... Elk weekend en elke vrije dag zat ik op groot water. En toen kwam ik Bob tegen die mijn droom waarmaakte: zwerfzeilen met je eigen lief!

De hamvraag komt nu:

4. Hoe komt iemand op het idee zijn Westerly "T-dobe" te noemen?

April 2011 kampeerden wij op natuurcamping Kollumerpomp in Friesland. Het was Pasen en heerlijk weer voor de tijd van het jaar. Natuurlijk zeilen op het Lauwersmeer met een gehuurde Polyvalk zonder fokkeschootklemmen, want dat was niet sportief volgens de verhuurder.

Mensen zagen we alleen als we boodschappen gingen doen, en Bob heeft geen enkele moeite met het Fries. Hij spreekt het vloeiend. Dus bij iedere fietser of wandelaar die we tegen kwamen ging het raam open en riep Bob vriendelijk: tietsemadobe!

Dat is namelijk goeiedag in het Fries. Volgens Bob dan. Maar elke Fries zegt bedeesd "hallo" terug.

Mei 2011 kochten wij onze Westerly Centaur en natuurlijk moest ze "Tietsemadobe" heten. Bij het terugvaren van de plaats van aankoop

Kampen naar thuishaven/klusplek Amsterdam merkten we bij de Oranjesluizen en bij de korte noodstop in de Sixhaven, dat geen mens uit die naam komt. Niet in woord en niet in geschrift. Daarom hebben we de naam maar afgekort tot "T-dobe" – niet dat mensen dat foutloos kunnen schrijven.....

5. Bemanning en tochten. Toekomstplannen?

“T-dobe” kochten we in 2011. Na een jaar volkomen rippen tot casco en totaal opknappen schoten we in 2012 maar meteen de Nederlandse en Duitse wadden op. Voor 2013 staat een kampeertocht met de werkbus van Bob in Noorwegen op stapel, maar toch ook 3 weken wadden!

Een Waardevol Document

Uw logboek met journaal is en blijft uw leven lang: “Een Waardevol Document“

Het is 1978. Wij hadden nog geen boot, maar wel een caravan, waar we 8 jaar lang heel veel plezier van hebben gehad. Onze kinderen waren nog klein en konden ternauwernood zwemmen; daarom hebben we indertijd gekozen voor een caravan. De reden was, dat vooral mijn persootje, ik, behoorlijk respect en schrik had van water. We huurde wel eens een Grote BM op Loosdrecht, maar ik was altijd weer blij als het complete gezin weer thuis was. Van kinds af aan sluimerde altijd al de wens om te zeilen of te varen etc. Maar om dat te doen met twee van die ukkies, ging voor mij iets te ver.

In de periode van 1953 (ik was toen 17) en de jaren die daar op volgde kreeg ik mijn zin en ging mijn droom in vervulling. Ik heb toen gevaren op diversen bekende Hollandse Passagiers- en vrachtschepen o.a. de “Nieuw Amsterdam” (HAL), de “Johan van Oldenbarnevelt” (Mij. Ned.) en op de “Hoogkerk” van de VNS een vrachtboot met passagiers-accommodatie (12 gasten). Met de HAL naar Amerika, cruises naar het Caraïbisch gebied en een lange cruise van New York via een rondje Middellandse Zee terug naar New York. Met de Mij. Nederland 2 reizen naar Australië en Indië, en met de VNS de gehele Oostkust van Afrika tot Kaapstad aan toe. Die laatste reis was een belevenis, omdat je in allerlei kleine havenplaatsen kwam of ergens voor de kust op de rede vracht loste of innam.

Voor die tijd bestond het zeilen/varen met een grote BM op Loosdrecht en maakte ik met een vriendje toch al tochten vanuit Loosdrecht naar IJmuiden - de Kaag – Rotterdam etc. Dat waren wereldreizen voor ons begrip (we waren 14 jaar of daaromtrent).

Vanaf 1961 kwam ik thuis in de zaak en dat is zo gebleven tot ... 2011!!! Het zeilen/varen bestond toen uit het zo nu en dan eens een zeilboot te huren. Intussen waren mijn vrouw (Elly) en ik getrouwd. Ook een verhaal apart:

Westerly Club Nederland

Met Pasen 1963 elkaar leren kennen, in augustus 8 dagen op pad geweest met een BM. Ik hoor nog mijn moeder roepen bij het weg varen: "Waar slapen jullie ???" (we waren uiteraard nog niet getrouwd).

Ik riep terug: "Hier in de boot!!!!". Dat was toen nog wat. Ik vergeet nooit dat gezicht van mijn moeder, maar ja, ze moest het aanvaarden, want ze kon er toch niets meer aan veranderen.

Die acht dagen hebben de doorslag gegeven tot ons huwelijk, wat gesloten werd op 10 december 1963!!!! (dus na 8 maanden van onze kennismaking) en het was tevens de zet om jaren later de Westerly Centaur (bouwjaar 1974) "de Hooker" te kopen. We hadden twee boten bekeken en besloten nr. 2 te kopen, zo van het ene moment op de andere. Alleen de naam moest veranderd worden. De reden daarvan was dat: El was een avond mens en mocht 's morgens nog wel eens blijven liggen. De oorspronkelijke naam van de boot stond met grote plakletters op de bovenbouw n.l. "Pluk de Dag"!

"Dat moet er af anders kopen we haar niet!" was haar commentaar. Zo gezegd zo gedaan.

Ik ga terug naar 1978. Dat jaar gingen we met de caravan naar Engeland. We bezochten de gehele zuidkust met al zijn mooie haventjes, ankerplaatsen op de riviertjes, etc. Mijn hart sprong open en ik kon er geen genoeg van krijgen. Het noodlot sloeg toe op een engels kruispunt in Cornwall. Wij rijden op een voorrangsweg en BOEM ... een auto ramt onze combinatie. Het bleek een Hollander te zijn die net een dag, voor het eerst in Engeland was en nog moest wennen aan het linkse verkeer. De politieagent, die ter plekke verscheen, vroeg eerst of er gewonden waren en daarna kwam zijn conclusie van het ongeluk, n.l. "Two bloody Dutchmen on English Roads!". Wij vervolgden onze reis met een provisorisch gerepareerde caravan richting Londen en daar kwam de klap op de vuurpijl .... St. Katherines Dock!

Toen sprak ik de profetische woorden: "Als we ooit een zeewaardig zeiljacht hebben, dan zou ik hier graag 1 keer op eigen kiel naar toe willen varen!" ..... 5 jaar later gebeurde dat ook!

Caravan verkocht en in oktober 1978 de Westerly Centaur gekocht! En in 1983 lag "de Hooker" in het St. Katherines Dock!!!

En nu kom ik terug op de titel van dit schrijven: "Het Logboek met Journaal .... Een Waardevol Document".

Vanaf het eerste moment dat "de Hooker" ons jacht werd, ben ik meteen begonnen om een logboek met journaal van haar doen en laten bij te houden. Over alles wat met het schip te maken had.

En dat heb ik volgehouden tot oktober 2011, totaal dus .... 33 jaar! Praktisch elk moment dat ik of wij aan boord waren staan er in.

Op dat moment (2011) heb ik de zorg van het schip overgedragen aan mijn dochter Petra en haar partner Hendrik. Ik heb alles wat bij het schip hoorde aan boord gelaten, behalve ..... de logboeken met journaal.

Ik dacht bij me zelf :hier kan ik de mooiste en emotionele herinneringen teruglezen. Door dat ik fysiek niet meer in staat was het schip te varen, moest ik het doen met de herinneringen en dat zijn er vele .... hele mooie, hele fijne, maar ook hele emotionele,

maar ook minder mooie herinneringen staan er in. Daar heb ik nu de tijd voor om die weer eens op te zoeken. De meest emotionele herinnering was wel het moment dat mijn El een "soort" explosie in

haar hoofd had en dat was de voorloper van een zeer agressieve vorm van een tumor. Dat gebeurde toen we van de vakantie in 1994 terug voeren naar Naarden. Tussen Lemmer en Lelystad moest ik het grootzeil reven en stond voor bij de mast. Plotseling begint El te roepen dat ze niet goed werd, dat ze vreselijk pijn in haar hoofd had en spontaan over gaf. Ik maakte nog een grapje door te zeggen: "Hè hè, eindelijk heeft de zee jou ook te pakken met zijn zeeziekte", maar dat was helaas niet het geval; dat bleek later wel.

Dinsdag 4 oktober 1994 is zij overleden en moesten "de Hooker" en ik alleen verder.

En zo zijn er tal van zaken de revue gepasseerd en die zijn allemaal terug te vinden in "Het Logboek met Journaal". Je kunt zelfs aan mijn schrift zien dat ik, na een zware tocht, toch een oorlam te veel had gedronken! Er kwam ineens heel ander schrift naar voren, terwijl ik zeker wist dat ik het zelf geschreven had!

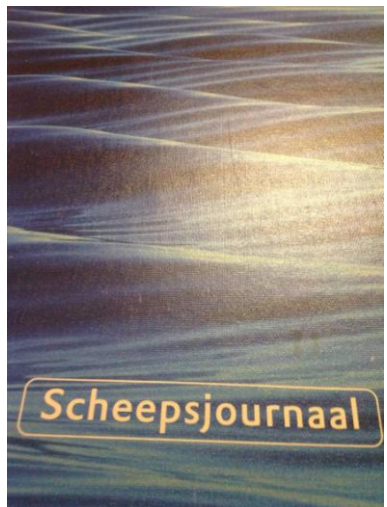
Na 1994 ben ik ook diverse keren meegevaren als opstapper op jachten: o.a. "Bijna" 4x de Driehoek van de Noordzee met o.a. Henk Buitenkamp (de "Jolina") en Ben Hoekendijk ("Shalom IV"), de Colin Archer Memorial tocht van Lauwersoog naar de omgeving van Oslo en van Cherbourg naar Holland ("Casse Cou", fam. Flipsen), in Canada met mijn zwager in de omgeving van Vancouver Eiland, drie grote trajecten op de "Adios Labor" van Henry en Annie Engelaer tijdens hun reis om de wereld (o.a. IJmuiden- Lissabon ... de beruchte tocht. Van de 105 gestarte schepen kwamen er maar 35 of 40 aan in Lissabon; ook de "Adios Labor" met een bemanning van 5 personen die totaal bij elkaar ruim .... 300 jaar oud waren!. Traject van Tahiti via diverse Zuidzee-eilanden naar Nieuw Zeeland en van de Azoren naar Scheveningen/Rotterdam. Verder nog drie weken aan boord van de "Shalom IV" gevaren in het Caraïbisch gebied), en dan uiteraard al onze eigen tochten. IJsselmeer, Londen, oostkust Engeland, Belgische en Franse kanaalkust, Duitse Wadden, etc., etc.

Ik ben nu bijna 78 jaar oud en het is voor mij een goudmijn, die "Logboeken met Journaal"! Ik heb in die 33 jaar ongeveer .... 2800 bladzijden beschreven: 7 cahiers van 200 pagina's!!!

En alles wat hier boven staat geschreven, is daar in terug te vinden en nog veel meer! Prachtig! Daar heb je geen idee van als je er aan begint en als je er mee bezig bent, maar nu realiseer ik me hoe waardevol al die notities zijn geweest. Daar kan Google niet tegen op!!

Ik raad dus iedere schipper aan om alles vast te leggen m.b.t. zijn schip, bemanning, reizen, bestemmingen, etc. Het kan je later veel plezier op leveren.

John Smit.

Echte groentesoep

Het hele weekend begon eigenlijk al als één grote sof. Het zou goed zeilweer worden, dus waren ze extra vroeg van huis gegaan, het was tenslotte meer dan een uur rijden naar hun zeilscheepje. Al was het op de weg die zaterdagmorgen rustig genoeg, aan de kust duidelijk niet meer zo. De parkeerplaatsen aan de haven waren bomvol, kennelijk dagjesmensen die de vroege pakketboot naar de eilanden hadden genomen. Er moest dan ook een flink eind worden gesjouwd met een grote jerrycan diesel, een krat bier en eten voor aan boord.

Op de één of andere manier bleek het kuipzeil los geraakt, het fladderde hulpeloos over de buiskap. De kuip lag vol met bende, afgewaaid boomblad, stukken plastic en papier, snoepwikkels, verfrommelde bierblikjes. De banken lagen vol water, de kuipbodem ook, vuil had duidelijk de zelfozers verstopt.

Pas toen ze naar beneden klauterden zagen ze het: er was bezoek geweest. Het hangslot bengelde nog aan de stijl, het gebroken bovendeel van het luik zelf lag in de kajuit. De kombuiskastjes stonden open, de inhoud lag er onder. Overal op de vloer zwierf afval, lege bierblikjes, sigarettenpeuken.

De voetpomp werkte niet, de verlichting evenmin. Accu's leeg! Ze hadden zelf dan ook stom genoeg de hoofdschakelaarsleutels laten zitten! Dom, dom.

Dat betekende slingeren. Nou is een Bukh20 niet zo'n heel grote motor, maar je moet wel op je knieën, half voorovergebogen, behoorlijk kracht zetten om die te korte handslinger rond te krijgen. Toch maar eens een langere zoeken met een grotere slag.... kleplichters open, snelheid maken, kleplichters los, en bidden. Eén rauwe klap, twee, het vliegwiel begint te snorren. Nog even een blik op de waterscheider, straks nog even goed naar kijken, mocht er water in de tank zijn gekomen, motorluik dicht. Brandstoftank bijvullen, gaat ook al lekker als er net op dat moment een grote tjalk met wat duidelijk een school kinderen is, met wel wat hoge snelheid vlak langs je dendert, de vlag achterop strak in de wind. Natuurlijk, Friezen. De motor wordt warm, begint soepeler te lopen, een minuut of tien. Dan wat minder soepel..? Koelwater genoeg? Nee dus, wat armoedig gespetter. Kan er ook nog bij: impeller naar de Filistijnen. Moet de motor uit, kan je straks weer slingeren. Motorluik er weer af, kleplichters open, wat gesis en het vliegwiel stopt. Je pakt het koffertje met harpjes, spanners en dat soort bootspullen en hoopt, dat er wel een nieuwe impeller in zal zitten. Jawel, keurig in het doosje, samen met twee reserveschroefjes, die er prompt uitvallen en zich begraven tussen de andere metaalwaren. Met een beetje geluk....nou niet dus. Het pompdekseltje is al behoorlijk heet, je brandt ongenadig je vingers en natuurlijk plonsen drie van de boutjes naar beneden, onder de motor. Is toch al zoveel ruimte. Plat op de buik graai je in de bilge, brandt nog een keer je arm aan het hete carter, maar geen miniboutjes. Dan maar graven tussen de reserveonderdelen, met vier boutjes zal het toch wel lukken? Wat er ook niet is, tenminste niet in het doosje, is een nieuwe papierpakking. De vloeibare pakking, waar je de oude mee wilt vastplakken, ziet er uit als een stuk hele oude asfaltweg, niet meer bruikbaar. Kauwgom dan maar? Idioot, gewoon laten lekken en wat vaker bilgepompen. Toch als eerste maar die boutjes vervangen door draadeindjes met vleugelmoertjes, en van de laatste een gros aan boord nemen. Maar ja, dat was je al zo lang van plan.

Eén flinke gier aan de slingerhandle, lichteners los, en het felrode vliegwiel snort al. Motorluik dicht, over de spiegel hangen...ferme waterstraal.

De baksman heeft het vaarttuig weer terug het aanzien van een deftige Westerly gegeven, dus los dat schip en naar buiten, er komt een viertje, misschien wel een vijfje, mooi noordwest.

Om zoveel mogelijk stroom in de accu's te krijgen blijven de radio en de instrumenten uitgeschakeld. Op de boeien en met de verrekijker kom je ook een heel eind, toch? Alleen de dieptemeter dan, want in de Wadden zonder dieptemeter, de peilingen staan wel op de kaarten, maar toch, het blijven de Wadden!

De motor draait zijn 2500 toeren, en met een knoop of 5 loopt het schip de vaargeul uit, op weg naar de buitenwadden. Alleen het lampje van de dynamo flinkt af en toe. Er zit net een nieuwe in! Een Bosch zeiden ze, niet beter te koop! Maar is het niet ook zo, dat Duits materiaal en een Engels schip geen gelukkig huwelijk is?

In open water gaan grootzeil en de 2 omhoog. Met een ruime wind, lekker strak en over een half oor kart de Westerly, neus omhoog, door de korte golfslag van de Waddenzee, noordwest om tussen de eilanden door de Stortemelk en Noordzee te bereiken. De helmstok trilt af en toe wat heftiger, als de dieptemeter begint te knippen. Zit af en toe toch niet al teveel water onder de kiel, blijkt.

Omdat er met het gedoe voor de start toch veel tijd verloren is gegaan, wordt besloten niet door te zetten naar Borkum, maar op Lauwersoog aan te gaan.

Goed en wel langs Terschelling verdraait de wind snel door naar Noordwest, wordt sterker. Vanuit het Noorden komt een zwart wolkenveld aanzetten. Ook de temperatuur daalt, en de barometer loopt terug naar 1005. Dat ziet er niet al te best uit. Jib 2 neer, en 1 omhoog, grootzeil op reef 1.

De radio heeft niet aangestaan om stroom te sparen, dat wrekt zich nu, er is geen weerbericht doorgelopen. Dan het Bomdiep maar in, zien in de luwte van Ameland te komen, misschien halen ze Buren.

Goed en wel de eilanden door, op zoek naar diep water waar je langere rakken kunt slaan, komt een Sea King reddingshelicopter hen tegemoet, laag boven water. Achter de Westerly draait die grote eierklutser, blijft een meter of twintig langszij hangen. De zijdeur is open, een bemanningslid in knal oranje overall, dikke koptelefoon op, gebaart. Hij doet beide handen een paar keer naar de oren: luisteren. Dan maakt hij een omgekeerde T, slaat de rechterhand een paar keer in de gestrekte linker. Maakt dan cijfertekens met de vingers, zo gauw komt daar drieduizend uit. De overall zwaait nog eens, de deur gaat dicht en de herriemaker verdwijnt.

De radio dan maar aan: stormachtig tot storm, Bft 8 tot 9 uit Noordoost. Heftige neerslag. De Westerly vliegt voor de harde wind uit op een zuidoost koers naar de diepe vaargeul om dan Holwerd maar te halen. De lucht is zwart, de eerste regenbui raast laag over de zee. Tussen de flarden water door is de Friese zeedijk af en toe al te zien.

Op het moment dat de helmstok stuurboord gaat om een Oostelijker koers te gaan liggen gebeurt het.

Er is een harde klap onder het schip, dat ineens stil ligt, teruggdraait, de kont recht in de aanaderende storm. Met een knal breekt de achterstag, de grootschootslee breekt en de giek vliegt over stuurboord, tegen de onderstag. De fok staat als een vlag vooruit.

Voor de motor kan starten grijpt een heftig uitschietende stormvloed de Westerly en het schip tolt over bakboord, de giek komt met een enorme snelheid over naar bakboord, de

Westerly Club Nederland

lummelbout breekt en het zeil scheurt en komt half naar beneden. Nu ligt het schip met de neus naar de storm, de losse fok klappert als een gek, het grootzeil draait terug naar midscheeps. En dan is ze los, deinst, deinst, nog sneller door de enorme wind. De motor draait op volle toeren, de schroef vooruit, maar er is geen redden meer aan, het schip wordt achteruit naar de dijk geblazen.

Tot ze ineens af remt, en dan stil gaat liggen. Er gaan rillingen door de romp: de poten gaan zich ingraven in de modder. Dan doet de Westerly waar ze voor gebouwd is, onwrikbaar stil staan. Neus in de wind.

Er is nu tijd om de ravage op te ruimen, motor uit, grootzeil binnen, fok af. In de kajuit is de ravage niet minder, maar het is daar droog. Er lekt nergens water binnen. Buiten raast de nog in kracht toenemende wind, harde regenbuien geselen het gestrande vaartuig, hoog opgejaagde golven breken op de neus, slaan af en toe half over het voordek.

De motor wordt weer gestart, met de hand om de accu's te sparen, en draait net boven stationair. Er is zo tenminste enige electra en warmte, tijd om droog goed aan te doen en wat te eten maken. De transistorradio vertelt dat de stormwaarschuwing loopt tot morgenochtend, al zal de wind nog in kracht toenemen, met windsnelheden van 120km in de Wadden. Vanuit het nieuws valt te horen dat ten zuiden van Ameland een binnenschip is gezonken, het ligt aan de rand van de vaargeul. De opvarenden zijn door een Marine helicopter van boord gehaald. Nou, dat wrak hebben ze duidelijk gevonden, en de gebarentaal van die heli-knakker is plotseling duidelijk.

Af en toe trilt het schip wat, maar dat is het dan ook. Buiten lijkt het erger te worden, maar een Westerly is hiervoor gebouwd. Er is in de kiel geen lek te vinden, dus kan er rustig om en om worden geslapen, twee uur op, twee uur af.

De volgende ochtend is de storm gaan liggen, er is nog wel een behoorlijke zeegang, af en toe een vlaagje regen, soms een waterig zonnetje. In het Noorden de kustlijn van Ameland, aan de zuidkant de Friese zeedijk, bijna vlakbij. Boerderijdaken steken er boven uit.

De antennes van boordradio en de marifoon zijn spoorloos overboord gegaan, de gsmmetjes hebben hier geen bereik. Er moet dus hulp worden gezocht op de wal, de Westerly zal moeten worden gesleept of wat dan ook, want als ze met zulk hoog opgejaagd water als gisteravond aan de grond liep, komt ze nooit op eigen kracht los.

Laag water is om ongeveer negen uur zegt de getijenschaal. Dus laarzen aan, hoe nat ze ook nog zijn, in zeiljack en baggeren naar de wal. Er wordt geloot, de schipper is de klos. Hij klautert de zwemtrap af, stapt in het water en is meteen tot de middel nat. Verstandig is om de langste lijn die er is, aan één kant aan het schip vast te maken en aan de andere kant aan de riem, voor in geval van nood. Bootshaak mee om te peilen.

Het droogvallend wad stinkt geweldig, er blijken toch nogal wat onderaardse stroompjes te lopen, zodat de schipper af en toe tot de borst in het water staat. Als de lijn op is, zet hij daar de bootshaak stevig in de grond, aan de lijn vast.

Het leek zo dichtbij, die dijk, maar het duurt toch nog een dikke anderhalf uur, voor hij de dijk op kan klauteren. Ook die boerderij, die zo dicht bij leek, staat veel verder weg, het loopt al tegen twaalven als hij er eindelijk is.

Natuurlijk willen die mensen die arme kerel helpen. Daar is de telefoon, en doe die natte troep uit.

De schipper krijgt droge sokken, droge broek, kiel. Past wel niet helemaal maar het is beter dan die natte, stinkende bullen. De schipper belt hier en daar. Om drie uur zal een sleper hem oppikken in Holwerd. Geregeld. De boer brengt hem straks wel even.

De boerin vraagt of de schipper een kop soep lust, 't is bijna twaalf uur en zowat schafttijd. Natuurlijk wil hij dat en schuift aan.

-“Soep goed?” vraagt de boerin.

-“Hm, hm!” zegt de gast met z'n mond vol

-“Krijg je thuis ook zulke soep?” vraagt ze weer.

-“Hm, hm.”

-“Of ben je niet getrouwd?” wil ze nu weten.

-“Hm, hm” knikt hij met z'n hoofd, schuift een volle lepel naar binnen.

-“Mooi jong wijfie, zeker.” lokt ze uit

-“Hm, hm” knikt hij overtuigend.

-“Heb je ook kinderen?”

-“Hm, hm” schudt hij van nee.

En zo vraagt ze maar door, tot hij het zat is. Hij legt de lepel naast z'n bord, gaat rechtop zitten, en kijkt de boerin recht aan.

-“Weet je vrouw, je lijkt wel wat op m'n grootmoeder. Die kon ook goeie soep koken. Ik mis ze allebei wel eens.”

-“Wie? Je grootouders?” snibt de boerin vlug

-“Nou, ik mis d'r soep wel eens, maar het goeie mens zelf ook nogal.”

-“Zeker jong gestorven,” wil de boerin weten.

-“Nee”, zegt haar gast, “ze is 93 geworden.”

Daar heeft die Aag van een boerin even niet van terug. “Dat is wel heel oud, zeker lang gesukkeld.”

-“Helemaal nooit gesukkeld, gelukkig en lang gezond geleefd.”

De boerin wordt wat rood in het gezicht, maar ze moet het toch weten.

-“Hoe is ze dan zo oud geworden, want dat is nogal wat, 93.! Daar kies ik ook voor.”

-“Dat zul jij nooit worden vrouw. Weet je, mijn grootmoeder kookte een goeie pot soep, dat was belangrijk, maar ze stelde nooit vragen Daarom werd ze zo oud.”

Val van Dam

Te koop aangeboden

Westerly Longbow

Fantastisch mooie en degelijke Westerly. Bouwjaar 1979, met Lloyd's certificaat.

L: 9,45 mtr x B:2,90 mtr x D:1,38 mtr. Dekopbouw wit, romp kobaltblauw, onderwaterschip: zwarte Hempel AF (2012).

De Westerly jachten staan bekend om hun degelijke bouw en zeer grote binnenruimte.

Stahoogte in kajuit: 1,95-1,86 mtr. Heel veel bergruimte door gehele schip.

Vinkiel. Helmstokbesturing. Aluminium mast & gie. RVS verstaging.

2 x grootzeil, 2 x genua 2 met rolreefinstallatie

Motor: Volvo Penta MD 11C, 23 pk met keerkoppeling en vaste schroef.

Jonge frisse bekleding en gordijnen. 5-6 slaappleatsen in 2 kajuiten. Bed in de voorkajuit is verlengd tot 2,15 mtr. Ombouw kan echter weer hersteld worden.

Pomptolet. 2 pits gastoestel met oven. Koelbox (220/12/gas). Hete lucht verwarming op diesel met thermostaat

Plus: stuurautoomaat Simrad 3000, dieptemeter, Sestrel Moore kompas, klok, barometer, navigatieverlichting, diverse binnenverlichting, gasbun voor 2 flessen, bilgepomp, stootwillen, landvasten, 2 ankers & ketting, sprayhood, spatzeilen v/d kuip, grootzeilhuik en rolfokhoes,

2 accu's, 135 ltr RVS drinkwatertank, 90 ltr dieseltank, rvs-zwemtrap, spinnakerboom, ankerbal, radar-reflector, radio/CD speler, enz enz enz.

Schip staat nu in Veere op de wal.

Afgelopen seizoen is een vakantiereis naar ZO Engeland en Normandië gemaakt en diverse andere tochten. Alles zonder enig probleem.

Voor foto's zie de advertentie op Marktplaats en de Botenbank .

Maar op aanvraag is er veel meer beschikbaar.

Voor actiefoto's zie: www.kiekophetnet.nl/beaufort

Vraagprijs: € 17.500,-, maar onderhandelen mag èn kan.

Inlichtingen:

Cor & Lia Tromp,

Meliskerke

Tel: 0118-562149 of 06-1880 8683

e-mail: crtromp@hotmail.com of

ljtromp@hotmail.com

*****

Westerly Riviera 35

Te koop aangeboden wegens gevorderde leeftijd van eigenaar.

Dit mooie en degelijke kajuitzeiljacht met deksalon en een zee aan binnenruimte maakt zeilen en verblijf aan boord van deze Westerly tot een ontspannen en comfortabele bezigheid.

De hull en tuigage van deze Westerly werd door de werf voor al zijn 35fts. gebruikt zoals de Oceanquest, Falcon 35, Kestrel e.a.

L x B x D 10,54m x 3,74m x 1,45m

Motor Solé Diesel mini 44 pk (nieuw ingebouwd in 2011)

Brandstotank 270 ltr.

Bouwjaar 1988/1989 met Lloyd's certificaat

Vorm rondspant

Kiel vinkiel

Besturing: stuurwiel in kuip voor zeilen en motorbediening

stuurwiel in deksalon voor motorvaren en motorbediening

Zeilen rolgrootzeil en rolgenua

toerspinnaker met spinnakerhoes

Kompas 2x, (1x binnen en 1x buiten)

Stuurautomaat Autohelm ST 6000

GPS Philips Mark 8

Marifoon: Kelvin Hughus, type:Husun 70 zeemarifoon met atis (1w en 25w)

Anker CQR met ketting en lijn

Ankerlier elektrisch, bedieningsknop in dek is defect.

Accu's 3x, 2x elektrisch circuit en 1x startaccu

Acculader Mastervolt

Verwarming Ebenspächer met thermostaat

Gastoestel 2 pits met vleesgril en oven

Deksalon stahoogte, zitbank kan worden omgebouwd tot 2 slaappleatsen

Hutten 2x met dubbele kooien iedere hut voorzien van eigen natte cel met pomptoilet en douche voorziening

Warm water boiler 50 ltr., opwarming door motor

Watertank 400 ltr.

Westerly Club Nederland

Osmose behandeling in 2006 (Hotvac)

De gehele boot is opnieuw geschilderd in de originele kleurstelling in winter 2007/2008

Anti fouling: merk International laatste maal aangebracht in 2012

Vele extra's , o.a. afdekkovers voor de ramen ,hoes voor stuurwiel in de kuip, hoezen voor de vijf lieren en passende kussens voor de kuipbanken enz. enz.

Vraagprijs: € 62.500,=

Voor verdere informatie:

P.D.Luyckx , e-mail p.luyckx@planet.nl, tel.071-5172583 of 0620975814

*****

Westerly Centaur " Windhondt"

Ligplaats Enkhuizen (Buyshaven)

Bouw/zeil nummer 1314 bouwjaar 1975.

Vroeger "Nieuwe Zorg" en " Grommeldor" (tot 1985)

In goede staat van onderhoud.

Romp geschilderd in 1985/86, (van geel naar wit/blauw), osmose behandeld in 1988/89, mast fundatie 2004, grootzeil vernieuwd in 1998, rolfoek 2003.

Motor: Volvo penta MD 2, 25 pk, bouwjaar 1975

Apparatuur: o.a. marifoon(PE 8350),

stuurautomaat, Sestrell Moore stuurkompas, Origo spiritusfornuis, twee brandblussers

Vraagprijs: € 13900,-

Na 28 jaar met veel plezier met dit schip gevaren te hebben wordt het op mijn 75e langzaam aan wat te bewerkelijk, te krap en misschien wat te spartaans.

Zie ook de advertentie op internet www.yachtfocus.com en bij Raat Yachts in Andijk

www.andijkyachting.nl

J.D.Waller

Dorpsstraat 42

1842 GV Oterleek

Telefoon: 072-5717340 of e-mail: j.d.waller@kpnplanet.nl

*****

6 stuks kleine rechthoekige Westerly patrijspoorten.

Voor een fles wijn kunnen ze afgehaald worden.

Ermelo, 06-22205370

Westerly Berwick, kimkieler.

Lengte: 9,45 m, diepgang: 1,10 – 1,20 m
Osmose behandeling in 2003.
Motor (gereviseerd 2007): Volvo Penta.
Kachel: Eberspächer.
Marifoon: Navman VHF 7200.
Log / diepte: Navman Multi 3100.
Windmeter: Navman Wind 3150.
Stuurautomaat: Autohelm 1000.
Kooktoestel: Plastimo 2000 Range LPG Cooker met oven
Rolreeffok
Vraagprijs: € 10.000

En dan maar hopen dat er iemand reageert.
Dat kan natuurlijk telefonisch op 0229243190 of
0648504697.
Rein Schippers

*****

Westerly Griffon

kimkieler, bouwjaar 1987.
In uitstekende staat van onderhoud.
Nieuwe genua, nieuw zeil, nieuwe huiken
Nieuwe sprayhood en kuintent.
Volledige inventaris.
Marifoon, gps/plotter.
Zeewaardig.
Ligplaats: Lelystad.
Op afspraak te bezichtigen.
Vraagprijs € 17.000,=
Contact: B. Spaans
0031 639467467
0031 320844385

Westerly Club Nederland

Westerly Club Nederland Colofon

Bestuur

Tjerk Tjeerde	voorzitter	015-2614075
Willem van Leeuwen	secretaris	06-55552158
Jan Willem Gombert	penningmeester	040-2233404
Rein Schippers		0229-243190
Cees Tanis		0113-211148

Adres secretariaat:

Willem van Leeuwen	06-55552158
Schreepad 1	wvl6852@xs4all.nl
6852 BT Huissen	

Evenementencommissie:

Emiel Pyckevet	040-2467022	Corrie Scholman	030-6300610
Cees Beije	0113-340675	Ben Prins	030 2202575
Wini Goedegebure	0113-211148	Sander Kaat	06-22274293
		Bart Kuiper	06-11515891

Technische commissie:

vacature

vacature

Websites:

Westerly Club Nederland (en bibliotheek)

www.westerlyclub.nl

Westerly Owners Association

www.westerly-owners.co.uk

Redactiecommissie: Gerard Versluis

Eindredactie: Tjerk Tjeerde

redactie-adres: Togostraat 46

015-2614075

2622 EW Delft

tjeerde@hetnet.nl

Contributie:

Voor leden die betalen per automatische incasso: € 35,- per jaar.

Betaalt men op andere wijze: € 37,-. Inschrijfgeld € 15

Donateurs betalen minimaal € 15,- p.j. De contributie wordt geïnd in april.

ABN AMRO rekeningnummer: 49.39.39.377 t.n.v. Westerly Club Nederland, Ermelo

Clubvaantjes: De prijs van de WCN-clubvaantjes is € 10,-.

De Westerly Club Nederland aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid verband houdende met de inhoud van dit Magazine. Voor de volledige tekst van de disclaimer kunt u terecht bij secretariaat en/of website.

Westerly Club Nederland

Westerly Centaur "T-dobe" van Rita Kolster